

บทความวิจัย

เรื่อง มโนทัศน์เรื่องการฆ่าตัวตายในวัฒนธรรมญี่ปุ่นในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club

โดย

วชิรา แสนท้าว

รหัสนักศึกษา 05540513

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเสริญ สันติชฎะวงศ์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 190 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

หัวข้อบทความทางวิชาการ	มโนทัศน์เรื่องการฆ่าตัวตายในวัฒนธรรมญี่ปุ่นในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club
ชื่อนักศึกษา	นางสาว วชิรา แสนท้าว
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเสริญ สันติธัญวงศ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาแนวคิดเรื่องการฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อนำมาศึกษาถึงแนวความคิดและรูปแบบการฆ่าตัวตายที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club ภาพยนตร์ที่นำเสนอการฆ่าตัวตายของคนปัจจุบันซึ่งเป็นอีกด้านหนึ่งของสังคมของประเทศญี่ปุ่นที่ไม่ถูกนำเสนอมากนัก โดยศึกษาจากบทความต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club

ผลการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club ของผู้กำกับ โซโนะ ชีออนัน เป็นภาพยนตร์ที่ต้องการแสดงให้เห็นผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ต้องการความทันสมัยและความสมบูรณ์แบบตามอุดมคติ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ทำให้คนในสังคมมีความคิดที่แตกต่างกันออกไป การหลงอยู่กับสื่อสมัยใหม่ที่ครอบงำความคิดจนโยงไปสู่ปัญหาการฆ่าตัวตายที่ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการถ่ายทอดความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นออกมาเป็นภาพยนตร์เพื่อเป็นข้อคิดเตือนใจให้กับคนในสังคม

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จไม่ได้หาปราศจากความช่วยเหลือในทุกๆด้าน จากอาจารย์สรรเสริญ สันติธนะวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัยซึ่งได้ให้ความรู้ คำแนะนำและความคิดเห็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำการศึกษา อีกทั้งยังสละเวลาให้คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขในจุดที่บกพร่องจากการทำวิจัยฉบับนี้ ด้วยความเอาใจใส่มาโดยตลอด

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆและพี่น้อง ที่ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆและให้กำลังใจตลอดการจัดทำวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดี

หากบทความวิจัยฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในโอกาสข้างหน้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีให้แก่ผู้มีพระคุณที่กล่าวมาข้างต้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญภาพ	จ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
จุดประสงค์ของการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวความคิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย.....	5
ทฤษฎีและแนวคิดสภาพสังคมญี่ปุ่นสมัยใหม่.....	9
3. วิธีการดำเนินวิจัย.....	12
การศึกษาการฆ่าตัวตายจากอดีตจนถึงปัจจุบัน.....	12
ยุคโบราณ.....	12

ยุคปฏิวัติเมจิ.....	16
ยุคปัจจุบัน.....	18
4. ผลการวิจัย.....	25
5. สรุปผลการวิจัย.....	31
บรรณานุกรม.....	33
ประวัติผู้ศึกษา.....	35

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
1-2	นักเรียนจำนวน 54 คน กระโดดลงที่รางรถไฟในขณะที่รถไฟกำลังจะเทียบชานชาลา	25
3-4	นางพยาบาลกระโดดออกจากหน้าต่างในโรงพยาบาล	26
5-8	กลุ่มนักเรียนที่อยู่บนคาบฟ้าในเวลาพักคุยกันเรื่องที่เกิดขึ้นที่สถานีรถไฟและอยากจะลองดู ด้วยการกระโดดจากคาบฟ้าโรงเรียน	27
9-12	มาสะกระโดดจากตึกลงมาทับแฟนของเขา, มิทซึโกะค้นพบภายหลังว่าการฆ่าตัวตายของ มาสะเกิดขึ้นตามการถอดรหัสที่อยู่ใน โปสเตอร์ของกลุ่มนักเรียนวง DESSERT	28
13-15	นักสืบคูโรตะยิงตัวเองตายตามครอบครัวที่เสียไป	30

บทที่ 1

บทนำ

ประเทศญี่ปุ่นถือว่าเป็นหนึ่งในประเทศที่มีคนฆ่าตัวตายมากที่สุดของโลก ตั้งแต่ปี 1998 การฆ่าตัวตายในประเทศนั้นมีมากกว่า 30,000 รายต่อปี (Hidaka, et al. 2008) ประเทศญี่ปุ่นนั้นถือเป็นประเทศที่มีแนวคิดหรือประเพณีการฆ่าตัวตายมาตั้งแต่สมัยเอโดะ ซามูไร ถือเป็นชนกลุ่มเดียวที่มีสิทธิ์ฆ่าตัวตายที่เรียกว่า “เซ็ปปูกุ” หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า “ฮาราคิรี” ด้วยเหตุผลที่ว่า ซามูไรนั้น เป็นกลุ่มคนที่นำลัทธิบูชิโดมาใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่ง 1 ใน 5 ข้อหลักที่เขียนไว้คือ ห้ามก่ตัวตาย ดังนั้น เมื่อซามูไรแพ้ศึกสงครามมา การที่จะรักษาเกียรติยศของตนและชาติตระกูลไว้ได้คือการยอมที่จะกระทำการคว้านท้องตัวเอง หรือจะเป็นกลุ่มฝูงบินพลีชีพของกองทัพญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเรารู้จักกันในชื่อ “คามิกาเซ่” ที่นักบินทั้งหมดยอมสละชีวิต ขับเครื่องบินเพื่อพุ่งชนเรือรบของประเทศคู่สงครามอย่างสหรัฐอเมริกาเพื่อที่จะขัดขวางชัยชนะของฝ่ายตรงข้าม ถือว่าเป็นการสละชีวิตเพื่อแลกเปลี่ยนกับการชัยชนะของประเทศ แม้ว่าจะถูกรุมประณามว่าการสละชีวิตของนักบินญี่ปุ่นนั้นโหดร้าย แต่กองทัพญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่นกลับสรรเสริญความกล้าหาญและเรียกว่าเป็นวีรบุรุษในนามของพระเจ้าจักรพรรดิอิโรฮิโตะและประเทศญี่ปุ่น เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้ชาวญี่ปุ่นในสมัยก่อนนั้นเชื่อต่อกันมาว่าการฆ่าตัวตายเป็นการกระทำที่มีเกียรติ และสมศักดิ์ศรี เป็นการทำเพื่อชาติ เพื่อครอบครัว และทำให้คนรอบข้างมีเกียรติ และเกิดความภาคภูมิใจไปด้วย

ความเชื่อเรื่องการฆ่าตัวตายในประเทศนี้ยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน แต่เมื่อมีการพัฒนาประเทศหลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เหตุผลในการฆ่าตัวตายของคนญี่ปุ่นก็เริ่มเปลี่ยนไป กลายเป็นเรื่องของความเครียด ความกดดันของสภาพแวดล้อม การทำเพื่อส่วนรวม การทำเพื่อเกียรติและศักดิ์ศรีในตำแหน่งหน้าที่ การยอมรับในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การคิดถึงชีวิตหลังความตายที่ดีกว่าการมีชีวิตอยู่ ส่วนการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากการตั้งความหวังหรือถูกคนรอบข้างตั้งความหวังไว้ในการสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลายหรือมหาวิทยาลัยที่สูงกว่าศักยภาพของตนแต่บทสรุปคือความผิดหวัง การถูกรังแกจากเพื่อนในโรงเรียน การจากไปอย่างไม่ทันตั้งตัวของศิลปินที่ตนชื่นชอบก็เป็นชนวนในการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น การฆ่าตัวตายตามกระแสนิยมที่พบเห็นจากสื่อต่าง ๆ จนวัยรุ่นเห็นว่าการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องของแฟชั่น เป็นเรื่องของความสนุกและคิดว่าตนจะได้เป็นที่จดจำของคนในประเทศและเหตุการณ์ที่กำลังเป็นกระแสอย่างการฆ่าตัวตายหมู่ โดยมีเว็บไซต์ที่เป็น

สื่อกลางในการนัดพบกันเพื่อกระทำการฆ่าตัวตาย การฆ่าตัวตายของชาวญี่ปุ่นนั้นไม่ว่าจะช่วงวัยไหนก็ตาม กลายเป็นปัญหาของประเทศ เพราะทำให้ต้องสูญเสียแรงงานที่อายุน้อยควบคู่กับการมีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุ ทำให้ปัจจุบันต้องมีออกกฎหมายเรื่องการฆ่าตัวตาย เพื่อไม่ให้ประเทศสูญเสียประชากรที่มีศักยภาพและไม่ทำให้ประเทศเกิดภาพด้านลบมากเกินไปกว่านี้อีก

ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club เป็นภาพยนตร์ที่เล่าถึงประเทศญี่ปุ่นในช่วงปี 2000 ยุคที่มีการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตและสื่อต่างๆ เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนจนเกิดผลกระทบตามมา ความเป็นอยู่และความคิดของผู้คนเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย กระแสดนตรีป๊อปกำลังได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นและการนำเสนอการฆ่าตัวตายของคนในสังคมญี่ปุ่นที่กลายเป็นแฟชั่นที่คนจำนวนมากลอกเลียนแบบ ภาพยนตร์เน้นการนำเสนอด้านมืดของสังคมญี่ปุ่นกับการฆ่าตัวตายของคนหลากหลายกลุ่ม หลากหลายอาชีพที่ต่างก็มีเหตุผลในการฆ่าตัวตายเป็นของตนเอง มีเรื่องสภาวะของจิตใจของคนเป็นตัวควบคุมความคิดของตนเองในการเลือกที่จะฆ่าตัวตายหรือไม่ฆ่าตัวตาย ซึ่งบางครั้งการกระทำของตัวละครที่เกิดขึ้นก็ขัดแย้งกับความคิดของตนเอง อีกทั้งยังมีการนำเสนอเรื่องวงดนตรีป๊อปสุดโต่งที่ขัดแย้งกับเนื้อหาที่โหดร้ายของภาพยนตร์แต่ก็มีส่วนในการกระทำของตัวละครที่ทำให้คนดูติดตามและรู้สึกอยากรจะทราบเรื่องราวต่อไปที่จะเกิดขึ้น ในภาพยนตร์ยังมีการตั้งคำถามที่มักจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ จนเกิดความสงสัยว่าคำถามเหล่านั้นต้องการที่จะสื่อสารอะไรกับตัวละครในภาพยนตร์และผู้ชม

ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club เป็นภาพยนตร์แนวทริลเลอร์ของไซโนะ ชิออน ซึ่งทำหน้าที่กำกับและเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วยตัวเอง เริ่มเปิดตัวในงานเทศกาลภาพยนตร์Tokyo International Fantastic Film Festival ในเดือนตุลาคมปี 2001 และเข้าฉายในประเทศญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการในเดือนมีนาคมปี 2002 แม้ว่าภาพยนตร์จะเป็นที่กล่าวขานทั้งในแง่บวกและแง่ลบ แต่ Suicide Club ก็สามารถคว้ารางวัล Most Ground-Breaking Film and Fantasia Ground-Breaker Award ในงานเทศกาลภาพยนตร์ [Fant-Asia Film Festival](#) มาได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้กำกับอย่างไซโนะ ชิออนกลายเป็นผู้กำกับที่ขึ้นชื่อเรื่องการทำภาพยนตร์ที่นำเสนอด้านมืดของสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นผ่านภาพยนตร์ของเขา นอกจากนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้ยังได้นำมาดัดแปลงเป็นฉบับการ์ตูนโดยนักวาดการ์ตูน อูซามารุ ฟุระะผู้กำกับได้กล่าวว่าเนื้อหาในหนังสือการ์ตูนนั้นจะแตกต่างจากภาพยนตร์โดยสิ้นเชิง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

การฆ่าตัวตายของคนญี่ปุ่นนั้นถูกสะท้อนออกมาผ่านภาพยนตร์มากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าจะมีภาพความรุนแรง มากเกินไปที่กระทบจิตใจของชาวญี่ปุ่น แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถใช้เป็นสื่อในการสะท้อนสังคมญี่ปุ่นใน ด้านมืดและการกระทำของชาวญี่ปุ่น อีกทั้งการดำเนินเรื่องที่เล่าออกมานั้น ทำให้ผู้ชมรู้สึกเข้าถึงกับภาพยนตร์ ไปด้วยจนเหมือนว่ากำลังเจอกับเหตุการณ์นั้นอยู่ตรงหน้า เน้นความสมจริงของตัวละคร

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า นอกจากความรุนแรงที่ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club ต้องการนำเสนอแล้ว ยังนำเสนอให้เห็นถึงภาพของสังคมญี่ปุ่นที่เปลี่ยนไป และความคิดของชาวญี่ปุ่นที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย อีกทั้ง ยังสอดแทรกข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากภาพยนตร์ไว้ทำให้ผู้ชมได้คิดตามไปพร้อมกับตัวภาพยนตร์ การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีและโลกทัศน์ของชาวญี่ปุ่น โดยเฉพาะ โนโถทัศน์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของชาวญี่ปุ่น

1. จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงแนวคิดเรื่องการฆ่าตัวตายในสังคมญี่ปุ่นทั้งในอดีตและปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์ โนโถทัศน์ของการฆ่าตัวตายในสังคมญี่ปุ่น ในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club

2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ ความเข้าใจแนวความคิดของการฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้นผ่านภาพยนตร์ ในฐานะที่เป็นภาพสะท้อน อีกมุมหนึ่งของสังคมญี่ปุ่น
2. ทราบถึงแนวโน้มของปัญหาและปัจจัยที่เกิดจากมุมมองและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตายใน สังคมญี่ปุ่น

3. ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาแนวคิดเรื่องการฆ่าตัวตายของชาวญี่ปุ่นทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการฆ่าตัวตาย และสภาพสังคมสมัยใหม่ของประเทศญี่ปุ่นที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club

4. ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club
2. ศึกษาแนวคิดด้านสังคม มานุษยวิทยาที่หมายถึงสาเหตุและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตายในสังคม

3. ศึกษาทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและโลกทัศน์ของชาวญี่ปุ่น โดยเน้นที่แนวคิดและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตาย
4. ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและมุมมองด้านสังคมที่มีในประเทศญี่ปุ่น
5. จำแนกข้อมูลและเอกสารทั้งหมดที่รวบรวมมา
6. ดำเนินการวิจัยข้อมูล ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆที่รวบรวมมา และวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพยนตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องแนวคิดเรื่องการฆ่าตัวตายในสังคมญี่ปุ่น ผ่านภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสังคมญี่ปุ่นสมัยใหม่

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย

สมภพ เรื่องตระกูล(2543) เขียนหนังสือเรื่อง โรคซึมเศร้าและการฆ่าตัวตาย ได้แบ่งการฆ่าตัวตายตามช่วงวัยไว้ดังนี้

การฆ่าตัวตายในผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยที่มีการฆ่าตัวตายมากที่สุด โดยอัตราการฆ่าตัวตายของผู้ชายต่อผู้หญิงในช่วงวัยผู้ใหญ่ นั้น โดยพฤติกรรมการฆ่าตัวตายเท่ากับ 3 : 1 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ชายฆ่าตัวตายสำเร็จมากกว่าผู้หญิง คือ ผู้ชายมักใช้วิธีการที่รุนแรงในการฆ่าตัวตายมากกว่าผู้หญิงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการฆ่าตัวตายในวัยผู้ใหญ่มีดังนี้

1. ศาสนา เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการฆ่าตัวตาย เช่น พบว่าผู้นับถือศาสนาโปรเตสแตนต์จะมีอัตราการฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้นับถือศาสนาคาทอลิกและยิว
2. สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้ที่ตกงานที่เป็นผู้ชายจะมีโอกาสฆ่าตัวตายสูง
3. เพศ อัตราการฆ่าตัวตายในผู้ชายเมื่อเทียบกับผู้หญิงเท่ากับ 3 : 1
4. โรคทางกาย จัดว่าเป็นความเครียดที่มีความสำคัญต่อการฆ่าตัวตาย โดยเฉพาะในผู้สูงอายุ
5. ประวัติการฆ่าตัวตายในครอบครัว ผู้ป่วยที่มีประวัติคนในครอบครัวมีคนฆ่าตัวตายจะมีโอกาสฆ่าตัวตายสูงกว่าประชากรทั่วไป

การฆ่าตัวตายในวัยรุ่น ภาวะอยากตายในเด็กก่อนวัยเจริญพันธุ์ เนื่องจากเด็กยังขาดความรู้เกี่ยวกับ

ความตาย และพบว่าเด็กหรือวัยรุ่นซึ่งเป็นโรคซึมเศร้า และ/หรือเสพสารเสพยัดิด รวมทั้งมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะตายมักใช้วิธีการฆ่าตัวตายที่รุนแรง เช่น ยิงตัวตาย ผูกคอตาย หรือกระโดดจากที่สูง นอกจากนี้โอกาสเสียชีวิตมีสูงถ้าผู้ป่วยมีช่องทางที่จะได้อาฆรมาง่าย โดยปัจจัยที่ก่อให้เกิดการฆ่าตัวตายในวัยรุ่นมีดังนี้

1. เป็นโรคทางจิตเวช ซึ่งพบว่าร้อยละ 60 ของวัยรุ่นฆ่าตัวตายเป็นโรคซึมเศร้า มาจากการรู้สึกที่ตัวเองไร้ค่า, สูญเสียความสัมพันธ์กับคนใกล้ชิด, เคยมีความคิดอยากตายหรือพยายามฆ่าตัวตายมาก่อน, มีการใช้สารเสพยัดิด และมีประวัติครอบครัวเป็นโรคซึมเศร้า
2. บุคลิกภาพผิดปกติ ได้แก่ การขาดการควบคุมอารมณ์, ต่อต้านสังคม, มีอารมณ์หวนไหวง่าย
3. มีปัญหาทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การสูญเสียความสัมพันธ์ หรือมีข้อขัดแย้งกับคนรักหรือคนใกล้ชิด, มีระเบียบวินัยที่เข้มงวดในเรื่องครอบครัว, มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง และมีการใช้สารเสพยัดิดในครอบครัว

Emile Durkheim (1951) เขียนหนังสือเรื่อง Suicide, a study in sociology ได้แบ่งพฤติกรรมกรรมการฆ่าตัวตายออกเป็นสามแบบดังนี้

1. การฆ่าตัวตายที่เสียสละชีวิตเพื่อผู้อื่น (Altruistic Suicide) หมายถึง การที่บุคคลมีความผูกพันกับกลุ่มที่เข้าร่วมอย่างเหนียวแน่นและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับวิถีการดำเนินชีวิตของกลุ่ม และยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานของกลุ่มมาเป็นแนวประพฤติปฏิบัติอย่างเข้มงวด และยอมเสียสละชีวิตของตนเองเพื่อผู้อื่น
2. การฆ่าตัวตายเพื่อตนเอง (Egoistic Suicide) หมายถึง
 - 2.1 การที่บุคคลขาดการเข้าร่วมกับวิถีชีวิตของกลุ่มอย่างมาก จึงเกิดการฆ่าตัวตายที่ไม่คำนึงถึงผลของการฆ่าตัวตายของตนเองต่อกลุ่มและผู้อื่น
 - 2.2 การที่บุคคลขาดความรู้สึกที่ต้องการจะทำให้ชีวิตของตนมีค่า ในขณะที่เดียวกันก็มีลักษณะที่บุคคลมีความผูกพันกับคนรอบข้างน้อย
 - 2.3 การที่บุคคลขาดความค้ำจุนทางอารมณ์ความรู้สึกจากกลุ่ม เกิดการขาดที่พึ่งทางจิตใจ และรู้สึกว่าไม่สามารถพึ่งพาผู้อื่นได้เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา ทำให้รู้สึกโดดเดี่ยวและกลายเป็นบุคคลที่มีความอ่อนไหวทางอารมณ์ซึ่งนำไปสู่สาเหตุการฆ่าตัวตายได้
3. การฆ่าตัวตายที่เกิดจากภาวะไร้บรรทัดฐาน (Anomic Suicide) หมายถึง การที่บุคคลมีบรรทัดฐาน

เป็นตัวชี้ให้เห็นว่าอะไรที่เหมาะสมที่จะประพฤติ ทำให้รู้สึกว่าจะไม่ควรประพฤติ นอกเหนือจากบรรทัดฐาน เมื่อบรรทัดฐานมีความอ่อนแอ ก็ส่งผลต่อการควบคุมพฤติกรรมและความต้องการ ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง และสับสนว่าจะไรถูก อะไรผิด

พวงนิล คำปั้งส์ (2549) แปลหนังสือเรื่อง ญี่ปุ่น กล่าวถึงการฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นว่า การฆ่าตัวตาย เป็นสิ่งที่ชาวญี่ปุ่นและคนอื่น ๆ รู้สึกว่าเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของสังคมญี่ปุ่น ในสมัยโบราณถือว่าการทำ เซ็ปปุกุเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมตัวเอง ในปัจจุบันถือว่าการฆ่าตัวตายเป็นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ หรือ เป็นทางออกที่น่าสรรเสริญเมื่อคนตกอยู่ในสภาวะสิ้นหวัง

การฆ่าตัวตายส่วนใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นทุกวันนี้มีสาเหตุและวิธีการเหมือนกับในประเทศอื่นในแถบ เอเชียตะวันออก อัตราการฆ่าตัวตายของผู้หญิงใกล้เคียงกับของผู้ชายมากกว่าในสังคมตะวันตก บางทีอาจจะ สะท้อนถึงความกดดันทางสังคมที่มีต่อผู้หญิงในสังคมเอเชียตะวันออกมากกว่า และอัตราการฆ่าตัวตายของ เยาวชนวัยระหว่าง 15-25 ปีก็สูงกว่าด้วย ซึ่งอาจจะสะท้อนถึงความกดดันของระบบการศึกษาที่มีความตึงเครียด มากกว่าในสังคมตะวันตก ที่สำคัญก็คือว่าอัตราการฆ่าตัวตายในสมัยใหม่นั้นผันแปรไปตามความตึงเครียดทาง การเมืองและสภาพเศรษฐกิจ และมีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เยาวชน เดียวนี้อัตราการฆ่าตัวตาย ของญี่ปุ่นสูงกว่าของสหรัฐเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ชาวญี่ปุ่นทุกวันนี้ยังนิยมการฆ่าตัวตาย ดังปรากฏในข่าวและ วรรณกรรมมากมาย

เพ็ญศรี กาญจโนมัย (2524) เขียนหนังสือเรื่องชิน โต จิตวิญญาณของญี่ปุ่น กล่าวถึงแนวความคิดของ ศาสนาชิน โตในเรื่องการฆ่าตัวตายนั้นว่าเป็นเรื่องของความก้าวหน้าของมนุษย์ด้วยแรงสนับสนุนของจิต วิญญาณพระเจ้าบนพื้น โลก แต่ชิน โตก็ได้คิดว่ามนุษย์นั้นมีบาปติดมาแต่กำเนิด ชีวิตทางโลกเป็นสิ่งที่น่า ปรารถนา จิตวิญญาณของเทพเจ้าก็จะแสวงหาการสร้างสรรค์ใหม่ๆ อยู่เสมอ ดังนั้นชิน โตจึงไม่ประสงค์ความ ตาย ในแนวความคิดของชินโตนั้น ความสุขของมนุษย์ได้รับการมุ่งหวังกันเพียงในชีวิตปัจจุบันเท่านั้น มิใช่ใน โลกหน้าหรือชีวิตหน้า ศาสนาชินโตมิได้เน้นหรืออธิบายถึงชีวิตหลังความตายให้เป็นที่ชัดเจน ชาวญี่ปุ่นจึง สนใจกันเฉพาะความรื่นรมย์ที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ยังเลือกที่จะตายเพื่อครอบครัว มากกว่าเพื่อประเทศ เพื่อความรัก หรือแม้แต่ความประพฤติที่ถูกต้อง

ลัทธิความเชื่อในอำนาจการสร้างสรรค์มนุษย์และธรรมชาติเป็นผลให้เกิดลัทธิวัตถุนิยม (Materialism) ซึ่งถ้ารู้จักควบคุมให้เหมาะสมจะเป็นประโยชน์มาก แต่ความเขี้ยวหนทางวัตถุนิยมนั้น มักทำให้มนุษย์เกิดความ โลก แก่งแย่งชิงดีซึ่งกันและกัน และจะตามมาด้วยการ “หลงวัตถุ” (Over-Materialism) ที่น่ากลัวสำหรับความ สงบสุขของสังคม ปัจจุบันญี่ปุ่นกำลังอยู่ในสภาพดังกล่าว เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่อยู่ในสภาพว้าวุ่น จิตใจสับสน และ เกิดความหวาดกลัวต่อชีวิตอนาคต นับว่าญี่ปุ่นเริ่มจะขาดความสมดุลระหว่างความเจริญด้านวัตถุ และความสงบ ด้านจิตใจของมนุษย์

ปราณี จงสุจริตธรรม (2549) แปลหนังสือเรื่อง ญี่ปุ่น 360 องศา กล่าวถึงศาสนาพุทธไว้ว่าเป็นศาสนามี อิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเรื่องความเป็นความตายของชาวญี่ปุ่น นิกายโจโดะ ได้สั่งสอนไว้ว่า “โลกอันโสมม นี้ควรละทิ้งไปเสียให้ห่าง ควร ฝ่าหาดินแดนสุขาวดี” อาจารย์โดเงน ผู้นำนิกายโจโดเซน ของลัทธิเซน ได้เขียนไว้ ในคัมภีร์ “โซโบ เกนโซ” ตอนหนึ่งว่า “ปล่อยความเป็นความตายให้เป็นหน้าที่ของความเป็นความตาย” ซึ่ง ได้รับการตีความว่า อย่างน่าพิศมัยกับเรื่องที่จะเป็นหรือจะตาย เมื่อจะตายก็ละทิ้งการยึดติดกับชีวิต ให้ตายอย่าง สมเกียรติ เมื่อตั้งใจจะมีชีวิตก็ต้องมีชีวิตอย่างสมคุณค่าทุกขณะลมหายใจ เหล่านักรบได้สร้าง “วิถีนักรบหรือบูชิ โด” ขึ้นกันอย่างกว้างขวาง หนังสือเกี่ยวกับวิถีนักรบเล่มหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “นักรบ คือ ผู้สิ้นพบความตาย” ซึ่ง เป็นการนำคำสั่งสอนของลัทธิเซนมาเพิ่มเติมให้มีความหมายว่าความกล้าต่อความตายเป็นหนทางทางชีวิตอัน สมบูรณ์ ความคิดดังกล่าวนี้แสดงออกอย่างชัดเจนด้วยพิธีอัตวินิบาตกรรม โดยการคว้านท้อง เพื่อรักษาเกียรติยศ ของตนและวงศ์ตระกูลให้ยั่งยืนต่อไป

อรรถจักร สัตยานุรักษ์(2548) เขียนหนังสือเรื่อง Japanization ได้อ้างอิงถึงข้อมูลของศาสตราจารย์เท็ต เซโระ นักวิชาการทางด้านศาสนาของญี่ปุ่น ซึ่งอธิบายปรากฏการณ์ที่ศาสนาสำคัญของญี่ปุ่นทั้งสองศาสนาทำ หน้าที่น้อยลงในสังคมที่ว่า เป็นกระบวนการลดทอนความเป็นศาสนา ทำให้ศาสนาหลักทั้งสองศาสนาสูญเสี หน้าที่ในการตอบสนองจินตนาการของคนญี่ปุ่นทั้งในด้านชีวิตและสังคม รวมถึงไม่สามารถให้คำตอบอุมคติ ของการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้ คนญี่ปุ่นจึงต้องหันไปแสวงหากำไรทางโลกแทน ทำให้ระยะ 15 ปีที่ผ่านมา เกิดปรากฏการณ์ที่สำคัญในสังคมญี่ปุ่น คือ เกิดลัทธิพิธี นิกาย และศาสนาใหม่มากมาย นอกจากเกิดลัทธิใหม่ แล้ว จำนวนคนญี่ปุ่นที่ประกาศว่าตนเองไม่มีศาสนาหรือไม่นับถือศาสนาใดไม่ว่าด้วยความไม่รู้ว่าจะจริงๆแล้วตน นับถือศาสนาอะไรหรือตั้งใจที่จะปฏิเสธขยายตัวมากขึ้นตามไปด้วย ลัทธิพิธีใหม่เกิดและขยายตัวมากขึ้นเป็นผล

มาจากความต้องการของคนญี่ปุ่นที่พยายามหาแหล่งอ้างอิงที่ช่วยทำให้รู้สึกว่าชีวิตของคนนั้นมีความหมายและต้องการให้ศาสนามีคำตอบอธิบายต่อปัญหาสังคม หรือต้องการที่จะตอบปัญหาชีวิตของตนเอง

2. ทฤษฎีและแนวคิดสภาพสังคมญี่ปุ่นสมัยใหม่

สุริชัย หวันแก้ว (2529) หนังสือเรื่อง ญี่ปุ่นศึกษา ได้เขียนบทความในหัวข้อลักษณะเด่นบางประการของสังคมญี่ปุ่นไว้ดังนี้

1. สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญแก่กลุ่มมาก สังคมตะวันตกมักนิยมให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของบุคคลในฐานะปัจเจกบุคคล ยิ่งไปกว่านั้นการรวมกลุ่มก็เน้นการมีส่วนร่วมทุกด้าน โดยเฉพาะทางด้านอารมณ์ความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม เช่น ในบริษัทหรือโรงงานที่เน้นระบบบริหารแบบครอบครัว
2. สังคมญี่ปุ่นเน้นการจัดอันดับสูงต่ำ ในกลุ่มก็เน้นความอาวุโส
3. การทำงานหนัก ความซื่อสัตย์ภักดีและการอุทิศตัวเพื่อกลุ่ม
4. ความรักในความสะอาด ความสุภาพ และ เกรงใจผู้อื่น

เอ็ดวิน โอ โรซาเออร์ (2531) เขียนหนังสือเรื่อง ญี่ปุ่น ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของคนที่เกิดขึ้นในสังคมสมัยใหม่ของประเทศญี่ปุ่นไว้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมมวลชน

ชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะแบ่งกลุ่มกันเป็นลำดับสูงต่ำตามแนวตั้งมีผลทำให้ความสัมพันธ์ตามแนวราบของชนชั้นหรือกลุ่มอาชีพลดน้อยลง ทำให้เห็นได้ว่าชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่มีการแบ่งชนชั้นอย่างชัดเจนแต่จริงๆแล้วระบบการศึกษาและธุรกิจนั้นเป็นแบบแผนเดียวกัน ประกอบกับความผูกพันกันอย่างใกล้ชิดของคนญี่ปุ่นทั้งหมดในฐานะคนชาติเดียวกัน ลักษณะเช่นนี้ส่วนหนึ่งมาจากการที่ญี่ปุ่นมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรมอย่างมาก ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19

สื่อสารมวลชนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดสังคมมวลชน โทรทัศน์ญี่ปุ่นมีบทบาทเป็นอย่างมากเครือข่ายโทรทัศน์ที่ครอบคลุมทั่วประเทศทำให้ทุกคนได้รับข่าวสารเหมือน ๆ กัน ก่อให้เกิดความคิดความอ่านแบบเดียวกันเป็นอย่างมาก โทรทัศน์มีบทบาทมากกว่าสิ่งอื่นใดในการทำให้ชาวเมืองกับชาวชนบทในญี่ปุ่นมี

ค่านิยมและทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน สังคมซึ่งเป็นระเบียบและทำหน้าที่ต่างๆอย่างราบรื่นนี้ ได้ปลูกฝังความเป็นเอกลักษณ์ของชาวญี่ปุ่น โดยผ่านระบบการศึกษาที่เหมือน ๆ กัน โดยการรับข่าวสารร่วมกันจากสื่อมวลชนต่างๆ ดังนั้นสังคมญี่ปุ่นจึงดำเนินชีวิตไปในแนวทางที่ถูกจัดวางไว้อย่างดี อนาคตของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถคาดคะเนล่วงหน้าได้และดำเนินไปในครรลองที่แน่นอนกว่าประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ความนิยม ความสนใจและทัศนคติใหม่มีการกระจายไปทั่วประเทศในรูปแบบเดียวกันและมีผลต่อมวลชนโดยทั่วถึงกัน ความซับซ้อนของสังคมที่มากขึ้นอาจจะทำให้คนญี่ปุ่นมีท่าทีต่อสิ่งเหล่านั้นแตกต่างกันไปบ้างก็ตาม แต่ถึงกระนั้นคนญี่ปุ่นก็จะมีความรู้สึกนึกคิดที่เหมือนกันทั่วประเทศ

2. ลักษณะทางจิตวิทยา

ญี่ปุ่นนับว่าเป็นสังคมพิเศษในแง่ที่ว่าคนในสังคมมีลักษณะเป็นแบบเดียวกัน มีความเป็นระเบียบและยึดมั่นในแบบแผนอันเข้มงวด แม้ว่าเป็นสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ก็ยังคงเป็นญี่ปุ่นอยู่อย่างเต็มที่และไม่เหมือนใคร เมื่อเทียบกับสังคมอุตสาหกรรมอื่น ๆ แล้ว นับว่าญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ค่อนข้างมั่นคงและไม่ได้ประกอบด้วยคนที่มีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด แต่เป็นสังคมที่คนมีฐานะเหมือน ๆ กันเกือบทั้งหมด ซึ่งทำให้ภายนอกเห็นว่าคุณญี่ปุ่นนั้นจะมีความมั่นคง เป็นสังคมที่ดำเนินไปอย่างราบรื่น

มีสัญญาณบอกเหตุหลายอย่างที่แสดงถึงความเสื่อมโทรมหรือความคลี่คลายของระบบสังคมญี่ปุ่น ปัจจุบัน สภาพปัจจุบันอาจเป็นเพียง “ยุคทอง” ที่กำลังผ่านไปอย่างรวดเร็วสำหรับญี่ปุ่น ซึ่งในอนาคตอาจตามมาด้วยปัญหานานัปการ แต่ในอีกแง่หนึ่งอาจโต้แย้งได้ว่าการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคใหม่นั้น ญี่ปุ่นได้เลือกเอาแต่คุณลักษณะเฉพาะอย่าง ที่สามารถผสมผสานกันได้ดีอย่างมั่นคงและช่วยให้คนญี่ปุ่นสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆของสังคมเมืองได้เป็นอย่างดี

3. การแยกตัวและความเป็นสากล

ชีวิตในญี่ปุ่นเป็นสากลนิยมเช่นเดียวกับชาติอื่นๆในโลก หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์มีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับต่างประเทศอย่างกว้างขวาง แท้ที่จริงคนญี่ปุ่นโดยเฉลี่ยอาจได้รับทราบข่าวเกี่ยวกับความเป็นไปในโลกมากกว่าคนในประเทศอื่น ๆ ความนิยมคลังไคล์ไนส์"ไต้ล้และแพชั่นของโลกหลังไหลเข้าไปสู่ญี่ปุ่นอย่างเต็มที่ด้วยความรวดเร็วพอกๆกับประเทศอื่น คนตรีตะวันตกในญี่ปุ่นมีมากทั้งปริมาณและคุณภาพอันสูงทัดเทียมกับตะวันตกเอง

ฟูคุทาเคะ ทาดาจิ (2528) เขียนหนังสือเรื่อง โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น กล่าวว่าในสังคมสมัยใหม่ของญี่ปุ่นนั้น มนุษย์สามารถพัฒนาพลังการผลิตไปอย่างก้าวกระโดด เทคโนโลยีทางด้านสื่อสารคมนาคมได้พัฒนาไปทำให้การติดต่อภายในสังคมกว้างขวางขึ้น ผู้คนได้หลุดพ้นสภาพจากความแตกต่างทางฐานะจนครออย่างตายตัวตั้งแต่กำเนิดและเป็นที่ยอมรับกันในวงวิชาการว่า สังคมสมัยใหม่ของญี่ปุ่นนั้นพัฒนามาอย่างผิดปกติแบบและประหลาดนั้นไม่ได้สูงงอมอย่างเต็มที่ เมื่อเป็นเช่นนี้ความทันสมัยที่มาจากส่วนบนของสังคมซึ่งก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเป็นกระบวนการที่ขยายความผิดปกติแบบและความไม่สมดุลซึ่งเกิดขึ้นมาในสังคมพร้อมกันตั้งแต่แรก

สำนักข่าวญี่ปุ่น (2520) เขียนหนังสือเรื่อง ญี่ปุ่นปัจจุบัน กล่าวว่าการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจในญี่ปุ่น ส่งผลกระทบต่อแบบแผนการใช้ชีวิตประจำวัน ความเปลี่ยนแปลงสังคมในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตอันเนื่องมาจากการกำเนิดเมืองอย่างแพร่หลายและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็เสริมแรงให้แก่แนวโน้มทั่วไประบบความเป็นอยู่ในสังคมของชาวญี่ปุ่น ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตก็เปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากอิทธิพลและความแพร่หลายของเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยมากขึ้น

ขุนทอง อินทร์ไทย(2526) เขียนหนังสือรู้จักญี่ปุ่น : เศรษฐกิจ สังคม กล่าวถึงการได้รับอิทธิพลจากตะวันตกและการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ว่า คนญี่ปุ่นโดยทั่วไปยกย่องค่านิยมตะวันตก อาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของความคิดของผู้นำในยุคเมจิ ดังนั้นในการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปจึงเป็นตะวันตกไปหมด เช่น การแต่งตัว อาหาร ภาพยนตร์ ดนตรี และกีฬา เป็นต้น

การพัฒนาเศรษฐกิจของญี่ปุ่นที่เป็นไปอย่างรวดเร็วนั้น ทำให้คุณภาพของมนุษย์ด้อยลงไปอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านศีลธรรม คนญี่ปุ่นสมัยใหม่ไม่ค่อยรู้ว่าอะไรถูกหรือผิด วัตถุเข้าครอบครองหัวใจของคน ความระหองระแหงจากการรักษาผลประโยชน์ส่วนตัว ความกดดันที่สะสมอยู่เรื่อยๆจนระเบิดออกมาเป็นปัญหาสังคมที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ปรากฏการณ์เหล่านี้แสดงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยึดเอาวัตถุเป็นหลักมองข้ามการพัฒนาสังคม ขาดความสนใจต่อความเป็นมนุษย์

บทที่ 3

การฆ่าตัวตายจากอดีตถึงปัจจุบันในประเทศญี่ปุ่น

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องการฆ่าตัวตายของประเทศญี่ปุ่นผู้วิจัยสามารถแบ่งออกมาได้เป็นการฆ่าตัวตายจากอดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งสามารถประมวลออกมาได้เป็น 3 ยุคโดยประมาณ ดังนี้

1. ยุคโบราณ

การฆ่าตัวตายในยุคนี้ทั่วโลกจะรู้จักกันในชื่อ “ฮาราคีรี” แต่คนญี่ปุ่นนั้นจะรู้จักในชื่อ “เซปปุกุ” เป็นการฆ่าตัวตายที่ชาวญี่ปุ่นถือกันว่าเป็นการฆ่าตัวตายที่ถูกต้องและรู้กันดีในกลุ่มคนญี่ปุ่นว่าการฆ่าตัวตายในรูปแบบนี้เป็นการกระทำตามหน้าที่การงานและหลักปฏิบัติที่จำเป็นต้องทำตาม แม้จะเป็นการกระทำที่ดูรุนแรง แต่การฆ่าตัวตายในรูปแบบนี้ก็นำมาทั้งชื่อเสียง เกียรติยศ ได้รับการยกย่องเชิดชูจากประชาชนไม่น้อย

เซปปุกุเป็นรูปแบบการฆ่าตัวตายที่เริ่มเกิดขึ้นในปลายยุคเอโดะ ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศญี่ปุ่นกำลังเกิดสงครามกลางเมืองและเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักรบหรือซามูไร การทำเซปปุกุจึงยังไม่มีกำหนดรูปแบบอะไรมากนัก

มีการบันทึกไว้ว่าการทำเซปปุกุนั้นเกิดขึ้นครั้งแรกในปีคริสต์ศักราช 1170 โดยบันทึกไว้ในหนังสือกลอนที่เล่าเกี่ยวกับกบฏโฮเก็น กล่าวกันว่า มินาโมโตะ ทาเมะโตะโมะคือคนแรกที่ทำเซปปุกุ เขาถูกฝ่ายตรงข้ามจับช่วงที่ทำสงครามกลางเมืองและถูกส่งตัวไปที่เกาะเล็กๆเกาะหนึ่ง เขาตระหนักได้ว่าเขาจะต้องเป็นฝ่ายที่พ่ายแพ้ไปในอีกไม่ช้า จึงตัดสินใจเอามีดสั้นที่ติดตัวมาด้วยนั้น แทะเข้าไปที่ท้องและเสียชีวิตในเวลาต่อมาที่เกาะแห่งนั้น

การฆ่าตัวตายของทาเมะโตะโมะถือกันว่าเป็นการกระทำเพื่อรักษาศักดิ์ศรีของตัวเองไว้ ดีกว่าที่เขาจะต้องเสียชีวิตด้วยน้ำมือของศัตรู นำมาซึ่งเกียรติยศที่ตนเองไม่มีโอกาสที่จะได้รับไว้ แม้ทาเมะโตะโมะจะจากไปด้วยวิธีการฆ่าตัวตายที่บางฝ่ายมองว่าไม่เหมาะสม แต่การกระทำของเขาก็เป็นเหมือนตัวอย่างให้กับนักรบในรุ่นหลังได้ปฏิบัติตามแบบสืบต่อกันมา

การทำเซปโปกุนั้นจะอิงกับศาสนาที่ถือว่าเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่สำคัญที่สุดในที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองเป็นแบบการแบ่งชนชั้นศักดินา คนที่จะทำเซปโปกุนได้ ต้องมาจากชนชั้นนักรบหรือชาวยุไรที่ได้รับการยกย่องให้เป็นชนชั้นสูง ที่มีหลักปฏิบัติตามแบบของลัทธิบูชิโดที่นำความเชื่อของแต่ละศาสนามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติที่มีความสำคัญสำหรับเหล่าชาวยุไรและมีความเกี่ยวข้องกับการทำเซปโปกุนของพวกเขาด้วย

ส่วนคนธรรมดาคนนั้นไม่สามารถทำเซปโปกุนได้ นอกจากจะเป็นคนที่ทำผิดจนเป็นภัยต่อประเทศได้รับการลงโทษที่มาจากคำสั่งของชนชั้นสูงเท่านั้น คนธรรมดาเหล่านั้นจะยอมทำเซปโปกุนด้วยความเต็มใจตามความเชื่อของศาสนาพุทธที่กล่าวว่าพวกเขาจะกลับมาเกิดใหม่ได้อีกครั้งในชาติหน้าและถือว่าเป็นการแสดงความรักและความรับผิดชอบที่ตนได้ทรยศต่อแผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์ที่ตนอยู่ตามหลักความเชื่อของศาสนาชิน โดนั่นเอง

อีกหนึ่งอย่างคือบริเวณที่จะต้องทำเซปโปกุนนั้นก็อิงกับความเชื่อทางศาสนาเช่นเดียวกัน โดยจะไม่ทำในบริเวณของวิหารทางศาสนาชิน โด แต่จะจัดขึ้นที่ลานกว้างของวัดทางศาสนาพุทธแทน เพราะศาสนาชิน โดนั้นถือว่าศพเป็นสิ่งที่ไม่ควรค่าแก่การมาอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาชิน โดหรือถ้าไม่ใช่ลานกว้างของวัดทางศาสนาพุทธก็เลือกไปทำที่บริเวณสวนในปราสาทของพวกเขาขุนนางแทน

สำหรับลัทธิบูชิโดที่ถือเป็นหลักการในกลุ่มนักรบมาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 12 นั้น เป็นลัทธิที่นักรบทุกคนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดและถือเป็น 1 ในปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเซปโปกุนขึ้นมา ซึ่งลัทธิบูชิโดนั้นได้นำความคิดและความเชื่อของศาสนาต่าง ๆ มารวบรวมไว้ในหลักปฏิบัติของลัทธิ ดังนี้

- **ความกล้าหาญ** ความคิดดั้งเดิมของศาสนาชิน โด คือความเชื่อเรื่องเทพเจ้าและธรรมชาติฟ้าดิน แม้เวลาจะผ่านไปแค่ไหนก็ตาม ชาวยุไรยังคงเชื่อว่าแผ่นดินที่ตนเองอยู่นั้นเป็นที่อยู่ของเทพเจ้า ถือว่าเป็นแผ่นดินที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก เพราะฉะนั้นความรักที่มีต่อแผ่นดินของชาวยุไรจึงมีอย่างท่วมท้น เมื่อเกิดศึกสงครามเหล่านักรบจะต้องสร้างความกล้าของตนเองขึ้นมาให้ได้ ตามคำที่ว่า “จงกล้าหาญในเมื่อตัวเองอยู่ในสนามรบ”

- **การไม่เกรงกลัวกับความตาย** ความตายนั้นสามารถเกิดขึ้นกับคนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในฐานะไหนก็ตาม โดยเฉพาะกับนักรบที่ความตายสามารถมาถึงตัวพวกเขาได้ตลอดเวลา บูชิโดจึงนำความเชื่อเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดของพุทธศาสนาเป็นหลักในการสอนเหล่านักรบ ดังนั้นเหล่านักรบจึงกล้าที่จะเผชิญกับความตายใน

ทุกรูปแบบ เพราะพวกเขาเชื่อว่าเมื่อพวกเขาได้จากโลกในชาตินี้ไปแล้ว ชาติหน้าพวกเขาจะยังได้กลับมาเกิดบนแผ่นดินที่เอนรักและรับใช้ผู้มีพระคุณของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง

นอกจากนี้ บุชิโด้ยังกำหนดให้การตายสามารถลบล้างเกียรติและศักดิ์ศรีที่นักรบเสียไปได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงเกิดการทำเซปุกุขึ้นมา ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องมีความอดทนสูง จะเป็นการพิสูจน์ของนักรบคนนั้นที่แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการที่จะลบล้างความผิดของตน สามารถบังคับและเอาชนะจิตใจของตนเอง และหลังจากการทำเซปุกุผ่านไปแล้ว นักรบคนนั้นก็จะเป็นคนที่ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญสูงสุด

- **ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อเจ้านาย** บุชิโด้ได้นำความคิดของความกตัญญูรู้คุณที่อยู่ในลัทธิขงจื๊อมาใช้ โดยจะให้ความสำคัญกับเจ้านายมากที่สุด เพราะถือว่าเป็นคนที่มีพระคุณต่อตนเองและครอบครัวมาก เหล่านักรบจึงจำเป็นต้องตอบแทนบุญคุณซึ่งเชื่อกันว่าเป็นคุณค่าความดีสูงสุดของชีวิต

ในชะกะกุระ ซึ่งเป็นหนังสือรวบรวมข้อมูลของหลักปฏิบัติในลัทธิบุชิโด้ ได้บันทึกไว้ว่า “ไม่ว่าในที่ไหนที่ใด ในมหาสมุทร ห้วยหุบเหวผาและภายใต้พสุธา ไม่ว่าเวลาไหน หน้าทีของเราคือปฏิบัติกิจอันก่อประโยชน์เป็นนิแก่เจ้านาย ในชั่วชีวิตนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ของเจ้านาย ข้าพเจ้าไม่ทำวันและเวลาให้หมดไปด้วยประโยชน์ของตนเองยิ่งกว่าประโยชน์ของเจ้านาย เมื่อข้าพเจ้าตายไป ข้าพเจ้าจะกลับมาเกิดอีก 7 ครั้ง เพื่อคุ้มครองเจ้านาย” (เสถียร พันธรังสี, “ยุทธจริยาและธรรมจรรยา” วารสารสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. เมษายน 2532 : 54)

เห็นได้ว่าเหล่านักรบนั้นไม่ได้มีการกล่าวถึงชีวิตของตนเองและความเกี่ยวข้องกับครอบครัว กลับกันพวกเขาให้ความสำคัญและแสดงความจงรักภักดีต่อเจ้านายออกมาอย่างชัดเจน เพราะเจ้านายเป็นบุคคลที่ทำให้เขาและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่และหน้าที่การงานที่มั่นคงได้อย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ จึงยอมแม้กระทั่งการแลกชีวิตของตนเองเพื่อปกป้องและรักษาเจ้านายให้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทำให้ชาวญี่ปุ่นเห็นถึงความจริงใจและความซื่อสัตย์ที่มีอยู่ในตัวของนักรบ จนได้รับการสรรเสริญแม้ว่าพวกเขาจะไม่อยู่ชื่นชมกับความสำเร็จของตัวเองก็ตาม

- **การมีสมาธิและสติปัญญา** นักรบที่ดีควรมีความสามารถในการบังคับจิตใจของตนเองให้จดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ นิกายเซ็นเป็นนิกายที่เข้ามามีส่วนในการสอนให้นักรบรู้จักกับตัวเองมากขึ้น เมื่อพบอะไรที่มากหรือน้อยเกินไปในความสามารถของตนเอง ก็พร้อมที่จะรับมือและปรับตัวตามได้เสมอ มีการฝึกการทำสมาธิของเหล่านักรบ เพื่อความแม่นยำและแน่นยำให้นักรบจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อออกไปทำสงครามหากนักรบไม่มีสมาธิในการต่อสู้ ก็อาจต้องพบกับความพ่ายแพ้ การฝึกสมาธิแบบนิกายเซ็นนี้ยังช่วยไล่ความ

ผิดพลาดและความกลัวออกไปจากจิตใจของเหล่านักรบได้อีกด้วย ซึ่งการมีสติปัญญา มีไหวพริบและให้ความสนใจในศาสตร์ต่างๆที่อยู่รอบตัวแบบขงจื้อนั้นก็มีส่วนที่ทำให้เหล่านักรบมีความคิดความอ่านที่ดี สามารถต่อกรกับทุกสิ่งอย่างได้โดยไม่บกพร่อง อีกทั้งการที่นักรบมีความรู้ในศาสตร์ต่างๆเพิ่มขึ้นนอกจากยุทธศาสตร์แล้ว จะเป็นการเพิ่มพูนปัญญาและสมาธิให้เกิดขึ้นอีกด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อเข้าสู่ยุคเอโดะ การทำเซปปุกุ่นั้นเริ่มมีการจัดพิธีกรรมที่เป็นแบบแผนมากยิ่งขึ้นแต่ยังคงใช้รูปแบบและความคิดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเช่นเดิม แทนที่จะเป็นการทำพิธีโดยคนคนเดียวแบบสมัยก่อนก็ได้เพิ่มให้คนสนิทที่สุดของคนที่จะทำพิธีกรรมนี้เข้าร่วมด้วย โดยจะต้องเป็นคนที่ยืนอยู่ข้างหลังพร้อมกับดาบยาวเพื่อคอยตัดหัวของผู้ที่ทำเซปปุกุออกไป ว่ากันว่าเป็นการช่วยลดความทรมานให้กับนักรบ หากมีคนที่คอยช่วยให้พ้นความทุกข์ทรมานได้เร็วมากขึ้นก็จะดีกว่าให้จากไปพร้อมกับความทรมาน

นอกจากการทำเซปปุกุของเหล่าซามูไรแล้ว ยังมี จิกากิ ที่การฆ่าตัวตายโดยภรรยาของซามูไร ที่ได้รับอิทธิพลความคิดจากหลักบูชิโดเช่นเดียวกัน การทำจิกากินั้นจะมีวิธีการที่แตกต่างจากการทำเซปปุกุของซามูไร โดยผู้หญิงจะใช้มีดสั้นหรือปืนพกผมที่มีความยาวและแหลมคมเพียงพอมาเป็นอาวุธและสามารถตัดหลอดเลือดบริเวณต้นคอให้ขาดได้ในครั้งเดียว

การทำจิกากินอกจากจะเป็นการฆ่าตัวตายเพื่อเป็นการชดใช้และรับผิดชอบในสิ่งที่สามีได้กระทำไปแล้ว จิกากิยังเป็นการฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยงจากการถูกข่มขืนจากฝ่ายศัตรูยามที่บ้านเมืองแพ้สงคราม เพราะเมื่อทหารฝ่ายตรงข้ามบุกกรุกเข้ามาในบ้านแล้ว พวกเขาจะเจอแค่ศพหญิงสาวที่นอนเสียชีวิตอยู่ภายในบ้านและไม่สามารถทำอะไรพวกเขาได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นผู้หญิงที่ไม่ค่อยมีบทบาทในสังคมสมัยนั้นก็ตาม แต่พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ต่อสามีตามคำกล่าวในคุณธรรม 5 ประการของขงจื้อเรื่องความสัมพันธ์ของสามี-ภรรยาและเป็นการแสดงให้เห็นศักดิ์ศรีของผู้หญิงในสมัยนั้นที่แม้จะไม่มียศตำแหน่งแต่ก็รักศักดิ์ศรีตัวเองเช่นเดียวกับผู้ชายหรือซามูไรเช่นกัน

2. ยุคปฏิวัติเมจิ

การปฏิรูปเมจิคือการลดอำนาจของรัฐบาลโชกุนเพื่อนำญี่ปุ่นเข้าสู่ความทันสมัย โดยที่โชกุนโทกูงาวะลดตนเองมาเป็นหัวหน้ารัฐบาลรูปแบบใหม่ภายใต้อำนาจของจักรพรรดิและระบบชนชั้นต่างๆที่เคยมีใน

สมัยก่อนทั้งนักบวชฆาโมไร เกษตรกรและพ่อค้าก็ถูกปรับชนชั้นให้ความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการปฏิรูปในสมัยนี้นั้นต้องการที่จะให้ประเทศมีความทันสมัยมากขึ้นจึงได้พยายามเอาความคิดจากฝั่งตะวันตกมาปรับใช้กับส่วนต่างๆของประเทศ ซึ่งแน่นอนว่าการเปลี่ยนแปลงทางการปกครองนี้ไม่ได้รับเสียงตอบรับที่ดีและเป็นเสียงที่มาจากชนชั้นสูงเสียส่วนใหญ่ เพราะต้องถูกยกเลิกสิทธิและสถานะการเป็นชนชั้นสูงออกไปเพื่อให้ความเท่าเทียมกับสามัญชนอื่นๆ

ดังนั้นเหล่าฆาโมไรก็ต้องผันตัวเองมาทำอาชีพอื่นๆ เช่น พ่อค้าหรือนักปราชญ์ แต่บางคนที่ยังคงรักในการทำหน้าที่ก็จะไปเกณฑ์เป็นทหารเหมือนกับสามัญชนทั่วไป หลักปฏิบัติของลัทธิบูชิโดยังคงมีอิทธิพลต่อทั้งคนที่เคยเป็นฆาโมไรมาก่อนและมีอิทธิพลต่อคนทั่วไปในประเทศญี่ปุ่นด้วย โดยในสมัยนี้หลักการแบบบูชิโดจะส่งผลต่อการทำมาค้าขายและการบริหารงานทางธุรกิจและทางการปกครองมากกว่า การทำเซปปูกุจึงถือว่าเป็นยุคนี้น้อยมาก แต่ไม่ก็ไม่ได้หายไปเสียทีเดียว

ศาสนาที่เกิดขึ้นในอดีตนั้นก็ยังไม่มีการที่ว่าจะเลื่อนหายไปตามการเปลี่ยนแปลงของประเทศของยุคสมัยนี้ ยังคงเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจที่สำคัญสำหรับคนญี่ปุ่นไม่แตกต่างไปจากสมัยก่อน แต่ในขณะที่เดียวกันคนญี่ปุ่นก็มีความหลากหลายในเรื่องความคิดความอ่านในเรื่องศาสนามากยิ่งขึ้น เนื่องจากในยุคสมัยนี้เป็นยุคที่คนญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากตะวันตกในทุกๆด้าน รวมไปถึงศาสนาคริสต์ ลัทธิและนิกายอื่นๆที่เข้ามา ทำให้คนญี่ปุ่นเริ่มเปลี่ยนความคิดตามแบบศาสนาดั้งเดิมไปเป็นแบบตะวันตกมากยิ่งขึ้น

ในปี 1873 เริ่มมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย ซึ่งในตอนนั้นการฆ่าตัวตายกลายเป็นการกระทำที่ไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายต่างจากอดีต รวมถึงคนที่อาสาจะทำเซปปูกุเหมือนในสมัยก่อนก็เหลือน้อยเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามในปี 1891 เกิดการทำเซปปูกุขึ้นมาอีกครั้ง โดยพลโทโอฮาระ ทาเคะ โยชิที่เป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ประท้วงเรื่องความล้มเหลวในการดำเนินงานของรัฐบาล ได้คว้านท้องของตัวเองต่อหน้าหลุมฝังศพของบรรพบุรุษของตนเองที่วัดแห่งหนึ่งในโตเกียว เหตุมาจากการเจรจาที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในเรื่องการรูดำดินแดนของประเทศญี่ปุ่นจากฝ่ายรัสเซีย เนื่องจากพลโทโอฮาระยังคงเห็นว่าแผ่นดินญี่ปุ่นนี้คือแผ่นดินที่ศักดิ์และเป็นแผ่นดินที่ยังคงมีเทพเจ้าคอยดูแลอยู่และคนญี่ปุ่นยังคงต้องอาศัยอยู่ในแผ่นดินของเทพเจ้าแผ่นดินนี้ประเทศอื่นไม่สามารถมารูดำเอาไปได้ เขาจึงยอมสละชีวิตของตัวเองเพื่อเป็นการประท้วง เป็นการกระทำที่

แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความกล้าหาญและความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อแผ่นดิน ยังคงเป็นการกระทำแบบบุช โดไม่ต่างจากอดีต

แต่สิ่งที่ทำให้ญี่ปุ่นกลับมามีชื่อเสียงในเรื่องการฆ่าตัวตายไปทั่วโลกอีกครั้ง คือการกระทำที่เกิดขึ้นในช่วงปลายของสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่กองทัพของประเทศญี่ปุ่นเข้าสู่วิกฤติและเห็นว่าฝ่ายของตนกำลังจะพ่ายแพ้ในไม่ช้า ดังนั้นอาจารย์สอนการบินและนักเรียนการบินอีก 23 คนได้รวมตัวกันก่อตั้งกองกำลังจู่โจมพิเศษหรือที่รู้จักกันในชื่อกามิกาเซ่ขึ้น เพราะพวกเขาต้องการที่รักษาประเทศอันศักดิ์สิทธิ์นี้ไว้ให้ดีที่สุดและแสดงความจงรักภักดีต่อจักรพรรดิอิโรฮิโตะซึ่งป็นผู้ปกครองในขณะนั้นด้วย

การปฏิบัติการของฝูงบินกามิกาเซ่ นั้นทำถือว่าการรบตอบโต้กับฝ่ายสหรัฐที่มีชื่อเสียงมากที่สุดและเป็นที่ยู๊จักมากกว่าการรบทางอากาศอื่นๆของประเทศ โดยมีนักบินมากกว่า 2,000 คนในฝูงบินกามิกาเซ่ขับเครื่องบินเข้าชนกับเรือของกองทัพสหรัฐอเมริกาโดยไม่ลังเลในขณะที่ตนก็อยู่ในเครื่องบินลำนั้นและพวกเขาก็ได้จากไปพร้อมกับการระเบิดของเครื่องบินที่พุ่งชนเรือของกองทัพสหรัฐอเมริกา การกระทำรูปแบบนี้ถือว่าเป็นทางเลือกในการจู่โจมฝ่ายตรงข้ามที่ดีที่สุดสำหรับกองทัพญี่ปุ่นในขณะนั้น ซึ่งสร้างความประหลาดใจให้กับกองทัพสหรัฐอเมริกาและทั่วโลกไม่ใช่น้อย

แม้ว่าภายนอกของการพลีชีพของกลุ่มกามิกาเซ่และเซปป์ุจะแตกต่างกันก็ตาม แต่การกระทำของเหล่านักบินนั้นไม่ต่างอะไรกับการกระทำของเหล่าซามูไรเลยแม้แต่น้อย ทั้งเซปป์ุและฝูงบินพลีชีพนั้นต่างก็ได้รับอิทธิพลมาจากหลักปฏิบัติของลัทธิบูชิโดเช่นเดียวกัน นั่นคือการยอมสละชีวิตของตัวเองเพื่อชาติตามหน้าที่ของตนเองด้วยความเต็มใจและถึงแม้ว่าจำนวนของเหล่านักบินพลีชีพที่สูญเสียจะมีมากมายก็ตาม แต่นักบินกลุ่มนี้กลับไม่เสียดายชีวิตของตนเองแม้การขับเครื่องบินลำนั้นจะต้องแลกกับชีวิตและการไม่ได้กลับไปเจอครอบครัวอีกเลย กลับกันพวกเขาจะรู้สึกเสียดายมากกว่าหากไม่ได้ทำอะไรให้กับประเทศแล้วประเทศต้องพ่ายแพ้ราบคาบ

คนทั่วโลกส่วนใหญ่มองว่าการกระทำของเหล่านักบินกลุ่มนี้เป็นการกระทำที่รุนแรงและโหดร้ายมากและเป็นการฆ่าตัวตายที่ไร้เหตุผลจนได้รับกาประณามจากทั่วโลก แต่ในส่วนของชาวญี่ปุ่นเองนั้นกลับเคารพการตัดสินใจของกลุ่มทหารเหล่านี้ รวมถึงให้ความชื่นชมและมองเห็นคุณค่าของเหล่านักบินพลีชีพโดยไม่คิดว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำผิดร้ายแรง

แม้ระบบการปกครองในประเทศญี่ปุ่นจะเปลี่ยนไปและเริ่มมีอิทธิพลของชาติตะวันตกเข้ามามากขึ้นก็ตาม แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดเลยคือความคิดแบบบุงชึโดไม่ได้หายไปตามการเปลี่ยนแปลงของประเทศเลย กลับมีอิทธิพลต่อชาวญี่ปุ่นมากขึ้นกว่าเดิม แม้ว่าจะไม่ได้นำหลักบุงชึโดมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันตลอดเวลาเหมือนในอดีต แต่บุงชึโดก็ทำให้คนญี่ปุ่นนั้นมีระเบียบแบบแผนและระบบการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นมากและเรียกได้ว่าเป็นประเทศที่มีความเป็นชาตินิยมมากขึ้นกว่าในอดีตเป็นเท่าตัว กลายเป็นลักษณะเฉพาะอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกันจากในอดีตและแสดงให้เห็นว่าโลกเห็นญี่ปุ่นในรูปแบบใหม่ๆ มากยิ่งขึ้น

3. ยุคปัจจุบัน

ปัจจุบันการฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นนั้นมากจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นที่มีความก้าวหน้าและทันสมัยมากกว่าในอดีต จนทำให้ประเทศญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศพัฒนาอันดับต้นๆ ของโลก เป็นผู้นำทางเทคโนโลยีในด้านต่างๆ อีกด้วย การพัฒนาที่รวดเร็วนี้อาจได้ส่งทั้งผลดีและผลเสียต่อประชากรภายในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งการฆ่าตัวตายนี้นั้นก็เป็นผลมาจากการพัฒนาของประเทศเช่นเดียวกัน ซึ่งการฆ่าตัวตายในสังคมญี่ปุ่น ถึงแม้ว่าจะมีรูปแบบการฆ่าตัวตายนี้อาจจะแตกต่างกันไป แต่คนส่วนหนึ่งก็ยังให้การยอมรับเฉกเช่นในอดีตที่ผ่านมาเช่นเดิม แต่คนบางส่วนนั้นก็เริ่มเห็นว่าการกระทำแบบนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมที่กำลังกลืนกินสังคมภายในประเทศญี่ปุ่นเช่นเดียวกัน

การพัฒนาของญี่ปุ่นทำให้ศาสนาเริ่มมีบทบาทน้อยลงในสังคมปัจจุบันและถูกลดบทบาทลงเนื่องจากจำนวนของคนที่น่าเชื่อถือลดลงไปเรื่อยๆ รวมถึงการเข้าถึงของศาสนากับตัวบุคคลก็เริ่มยากขึ้น ทำให้ศาสนาไม่ได้ทำหน้าที่อย่างที่ควรจะเป็น คนจึงไม่ได้รับคำตอบที่เกี่ยวกับการตายและการมีชีวิตอยู่ที่ถูกต้องเหมือนสมัยก่อน

ความคิดแบบปัจเจกเข้ามามีบทบาทในความคิดของคนในสังคมทุนนิยมมากขึ้น คนต้องการความอิสระในการใช้ชีวิตและเริ่มหาสิ่งใหม่ๆ มาเป็นหลักการดำเนินชีวิตแทน กลายเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นอย่างการเกิดของลัทธิหรือนิกายใหม่ๆ ขึ้นมาในประเทศที่ลัทธิหรือนิกายเหล่านี้ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักทางศาสนา แต่เริ่มจากความคิดของตัวเองเป็นที่ตั้งมารวมกับคนที่มีความคิดเห็นเหมือนกันและรวมตัวกันจนกลายเป็นลัทธิหรือนิกายใหม่ๆ นอกจากนั้นจำนวนของประชากรญี่ปุ่นที่ไม่นับถือศาสนาก็มีเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน สาเหตุมาจากการตั้งใจที่จะปฏิเสธการนับถือศาสนาด้วยตัวเอง เพราะเห็นว่าประเทศนั้นพัฒนาไป

ได้อย่างก้าวไกลแล้วจนไม่ต้องพึ่งศาสนาในการใช้ชีวิต หรือการที่ไม่รู้ว่าจริงๆ แล้วตนนั้นนับถือศาสนาอะไร ก็เลยเลือกที่จะไม่เอาศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตตนเอง

ปัจจุบันจำนวนคนที่ไม่นับถือศาสนาและลัทธิต่าง ๆ นั้นเพิ่มขึ้นมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเชื่อว่าเป็นการตอบปัญหาชีวิตของตนเองและสังคมได้ตรงจุดมากกว่า ด้วยเหตุนี้การฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกันเพราะไม่มีเครื่องยึดเหนี่ยวที่มั่นคงอย่างศาสนาชินโตและศาสนาพุทธเป็นตัวดำเนินชีวิตเช่นในอดีต

อัตราการฆ่าตัวตายของประชากรในประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบันนี้มีจำนวนที่สูงขึ้นมากแม้ว่าจะลดลงไปมากกว่าต้นปี 2000 ก็ตามแต่ก็ยังมากกว่าสหรัฐอเมริกาที่มีประชากรในประเทศเยอะกว่าที่ญี่ปุ่นหลายเท่าตัว อีกทั้งจำนวนการฆ่าตัวตายของผู้หญิงและผู้ชายในประเทศก็มีจำนวนไม่ต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปีและจำนวนตัวเลขจากการสำรวจนั้นนับวันยิ่งจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ที่สำคัญอัตราการฆ่าตัวตายในสมัยใหม่นั้นผันแปรไปตามความเครียดจากทั้งเรื่องการเมือง, เศรษฐกิจและการศึกษา ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้หลายฝ่ายเริ่มเห็นว่าญี่ปุ่นเริ่มเข้าสู่ความเป็นสังคมที่เสื่อมโทรม แต่ถึงอย่างนั้น ก็ยังคงมีข่าวเรื่องการฆ่าตัวตายในญี่ปุ่นมานำเสนออย่างต่อเนื่อง ทำให้การฆ่าตัวตายถูกมองว่าเป็นความนิยมในรูปแบบหนึ่งและไม่มีท่าทีว่าจะหายไปจากประเทศเลยแม้แต่น้อย ซึ่งเราสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- **การฆ่าตัวตายที่เกิดจาก ”วัฒนธรรมการละอาย” (Culture of Shame)**

คนญี่ปุ่นยังคงมีความคิดแบบบุงชิโคอยู่เช่นเดิม แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปมากตามการพัฒนาของประเทศ จนไม่เหลือเค้าโครงแบบดั้งเดิม แต่ถึงกระนั้นแล้วการละอายแก่ใจของคนญี่ปุ่นก็ยังคงอยู่ไม่แตกต่างกับเหล่าชาмуไรในสมัยก่อนที่ละอายใจเมื่อตนทำให้บ้านเมืองแพ้ศึกสงครามจนกระทั่งเกิดการฆ่าเซปปุกุ

การเคร่งครัดและมีแบบแผนในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันเป็นสิ่งที่ทำให้คนญี่ปุ่นมีความเป็นระเบียบและเป็นชาติที่การพัฒนาที่เป็นไปตามระบบได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามการทำตัวให้เป็นไปตามที่สังคมกำหนดไว้ก็เป็นเรื่องยากที่จะพุงไปจนถึงที่สุดได้ ทำให้บางครั้งเมื่อถึงจุดที่ไม่สามารถทำให้สังคมมีระเบียบแบบเดิมได้ คนก็อาจจะแตกแถวและเลือกทำในสิ่งที่คนทั่วไปไม่ทำกัน

ดังเช่นวัยรุ่นที่ถูกกลั่นแกล้งภายในโรงเรียนบ่อยๆ จากคนที่แข็งแรงกว่าหรือมีอำนาจมากกว่าไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีอิทธิพลในโรงเรียนหรือแม้แต่ครูอาจารย์ เด็กที่ถูกกลั่นแกล้งนั้นจะไม่แสดงอาการหรือทำทีใน

ขณะนั้นเลย เนื่องจากการอบรมสั่งสอนจากที่บ้านในเรื่องของความอดทนและห้ามไว้วางใจเด็ดขาดเพราะถือ
ว่าเป็น 1 ในมารยาททางสังคมที่จำเป็นต้องปฏิบัติ แต่เด็กคนนั้นก็ไม่ได้กลับไปบรรยายให้กับใครฟังโดยเฉพาะ
กับที่บ้าน เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าอายที่จะเล่าให้กับพ่อแม่ฟังว่าตัวเองไม่เข้มแข็งพอจนถูกกลั่นแกล้ง บางครั้ง
พ่อแม่ก็ทราบถึงการถูกกลั่นแกล้งของลูก แต่จะไม่ถามไถ่เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือกลัวลูกจะอาย
ความเครียดสะสมจากการไม่ได้พูดระบายของเด็กนั้นทำให้กลายเป็นเด็กที่เก็บตัวมากขึ้น อยู่ตัวคนเดียวบ่อย
ขึ้นและไม่สามารถหาที่พึ่งพิงทางจิตใจได้จนเกิดเป็นภาวะซึมเศร้าและทำให้เด็กคนนั้นมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย
ขึ้นจนบางครั้งก็ขาดการควบคุมทางอารมณ์ทำให้คิดสั้นและฆ่าตัวตายในที่สุด

ส่วนผู้สูงอายุที่เกษียณจากการทำงานมามากกว่า 10 ปีและจะอาศัยอยู่แต่ในบ้านเกือบทั้งวัน โดยจะมี
ลูกหลานคอยเป็นคนดูแลปรนนิบัติอย่างไม่ขาด จนบางครั้งผู้สูงอายุเหล่านี้เกิดความคิดที่ว่าตนเองคือภาระของ
ลูกหลานที่ต้องออกไปทำงานเพื่อกลับมาเลี้ยงตน ทำให้เกิดความละอายใจที่ไม่สามารถทำงานอะไรได้ หรือหาก
ทำงานได้ก็อาจจะได้ค่าจ้างเล็กๆที่เหมาะกับผู้สูงอายุ ซึ่งผู้สูงอายุบางส่วนรับได้กับการทำงานแบบนี้ เพราะ
ดีกว่าการใช้ชีวิตอยู่ไปวันๆ แต่บางส่วนก็ทนไม่ไหวเช่นกัน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ปลดเกษียณมาจากตำแหน่งที่
สูงส่ง แต่ต้องมาทำงานเล็กๆ จนเกิดความไม่มั่นใจและละอายใจในตัวเองและอายสังคมรอบข้าง แต่ใน
ขณะเดียวกันก็ไม่อยากให้ลูกหลานต้องมาคอยดูแลอีก เพื่อเป็นการทิ้งภาระของลูกหลานอย่างตัวเองทิ้งไป
ผู้สูงอายุจึงตัดสินใจการฆ่าตัวตายแทน

- **การฆ่าตัวตายที่เกิดจากความเครียด ความกดดัน**

วัยรุ่น ส่วนใหญ่จะเกิดจากความกดดันทางการเรียนหรือภายในโรงเรียน เพราะประเทศญี่ปุ่นถือว่าเป็น
เป็น 1 ในประเทศที่มีการแข่งขันทางการเรียนสูงมากแต่ก็มีความทั่วถึงในทุกๆสาขาอาชีพและด้วยนิสัยของ
ชาวญี่ปุ่นนั้นค่อนข้างที่จะให้ความสำคัญกับการศึกษามาก ทำให้เด็กนักเรียนญี่ปุ่นมีความขยันและความสามารถ
ทางวิชาการสูงขึ้นเรื่อยๆ

ความหวังของพ่อแม่ส่วนใหญ่คือการเห็นลูกสอบติดโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย 1 ใน 3 ของประเทศ
นักเรียนญี่ปุ่นจึงจำเป็นต้องพยายามและเรียนกวดวิชาให้มากขึ้นเพื่อนที่จะสอบติดในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย
ที่พ่อแม่คาดหวังไว้ การแข่งขันกับทั้งตัวเองและกับคนอื่นจึงทำให้เหล่านักเรียนวัยรุ่นมีความเครียดสะสมไม่ใช่น้อย
อีกทั้งคนอื่นๆในสังคมก็ยังให้ความสนใจกับการเข้าโรงเรียนและมหาวิทยาลัยด้วย ยิ่งเพิ่มความกดดัน

ให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างเลียงไม่ได้ ความเครียดและความกดดันที่สะสมตัวเองที่ทำให้เหล่าวัยรุ่นพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะได้ไม่โดนเหยียดหยันจากสังคมและคนรอบข้าง หากได้รับผลตอบรับที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ ความเสียใจของเหล่านักเรียนก็จะกลายเป็นความเครียดอีกครั้ง จนบางครั้งกลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นตัดสินใจฆ่าตัวตาย เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงหนีจากความเป็นจริงและยิ่งนานวันไปตัวเลขการฆ่าตัวตายของคนที่อยู่กำลังศึกษานั้นมีแต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

วัยทำงาน ความเครียดและความกดดันจากการทำงานถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการฆ่าตัวตายของคนในวัยนี้ เพราะคนทำงานจะต้องมีความพยายามตลอดเวลาเพื่อทำผลงานของตนเองให้ดีที่สุดและเป็นที่ถูกใจของเจ้านายของตนเอง เพราะฉะนั้นการแข่งขันกับคนอื่นจะสูงมากและการแข่งขันกับตัวเองก็สูงเช่นเดียวกับการศึกษา เพราะความคาดหวังในการทำผลงานที่จำเป็นจะต้องออกมาอย่างสมบูรณ์แบบ ทำให้พวกเขารู้สึกถึงความกดดันและความตึงเครียดจากการตั้งใจทำผลงานจนบางครั้งต้องระบายความเครียดออกมาเป็นการฆ่าตัวตายแทนการแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น

การถูกเลิกจ้างจากงานประจำที่ทำอยู่ก็เป็นปัญหาของคนในวัยทำงานเช่นเดียวกัน เพราะการทำงานของคนที่อยู่นั้นส่วนใหญ่จะอยู่บริษัทเดียวเกือบตลอดทั้งชีวิต ซึ่งการถูกเลิกจ้างนั้นมักจะมาจากผลงานที่ไม่บรรลุตามเป้าหมายของบริษัท, การปิดตัวของบริษัทหรือการมีพนักงานรุ่นใหม่เข้ามาในบริษัทที่น่าจะทำผลงานได้ดีกว่า เป็นต้น เมื่อกลายเป็นบุคคลว่างงานจุดมุ่งหมายของคนวัยนี้ก็เริ่มเลือนหายไป การสมัครงานใหม่อีกครั้งก็กลายเป็นเรื่องยากเพราะอายุมากเกินไปที่จะไปสมัครงานที่ใหม่ได้ หลายคนจึงเสียความมั่นใจและเสียความรู้สึกจนกลายเป็นความเครียดสะสม หลายคนจึงคิดว่าตนเองไม่สามารถยืนอยู่ในสถานภาพของคนว่างงานแบบนี้ได้อีกต่อไป ความเครียดก็เริ่มสะสมมากขึ้นเรื่อยๆและหนทางสุดท้ายที่จะหลุดพ้นจากสภาพความเครียด ความกดดันที่ตัวเองสร้างขึ้นได้ก็คือการฆ่าตัวตายนั่นเอง

- **การฆ่าตัวตายจากอิทธิพลของเทคโนโลยีและสื่อ**

เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารต่างๆ ที่ถูกพัฒนาให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทำให้เข้าถึงตัวบุคคลได้ง่าย โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตจึงมีบทบาทที่สำคัญมากต่อการใช้ชีวิตของชาวญี่ปุ่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ชาวญี่ปุ่นได้รับข้อมูลที่เหมือนกันและมีความคิดที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่กลับกันสื่อเหล่านี้ก็มีผลเสียเกิดขึ้นคือการทำให้ผู้คนจดจ่ออยู่กับแค่สิ่งนี้เพียงสิ่งเดียวจนไม่สนใจสิ่งที่อยู่รอบข้าง

สื่อต่างๆถือว่าเป็น 1 ในตัวชี้ถึงความเป็นไปได้ในการเลือกหนทาง การดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการศึกษาและการทำงานที่เข้มข้น ยิ่งไปกว่านั้นประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ได้รับข่าวสารมากมาย จากทั่วโลกมากกว่าหลายๆประเทศ ทำให้สื่อมีโอกาสที่จะนำเสนอสิ่งใหม่และวัตถุต่างๆที่ถูกถ่ายทอดออกมาไม่ว่าจะเป็นทั้งดนตรี ศิลปะ แฟชั่นต่างๆ เข้าครอบงำจิตใจของผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ จนเกิดเป็นความคลั่งไคล้หลงใหลในวัตถุที่ได้รับจนทำให้เกิดการ “หลงวัตถุ” (Over-Materialism) ซึ่งเป็นสิ่งที่หลายฝ่ายมองว่าเป็นตัวทำลายความสงบและเป็นแบบแผนของสังคม ทำให้ผู้คนเริ่มขาดความเป็นตัวของตัวเองและยังไม่มีทำที่ว่าจะพฤติกรรมนี้จะหยุดลงได้อย่างง่าย ๆ

สื่อโทรทัศน์ การรายงานข่าวหรือสื่อบันเทิงต่างๆ ผ่านโทรทัศน์คือวิธีการที่จะเข้าถึงประชากรทั้งประเทศได้ง่ายที่สุด ซึ่งสิ่งต่างที่นำเสนอมีทั้งข่าวดีและข่าวร้ายปะปนกันไป โดยที่ประชากรที่ได้รับชมจะเป็นคนที่นำไปคิดต่อเอาเองว่าสิ่งได้เป็นสิ่งที่เหมาะหรือไม่เหมาะสม ซึ่งหลายครั้งที่มีการนำเสนอข้อมูลและวิธีการที่เกี่ยวกับการฆ่าตัวตายจนทำให้คนบางกลุ่มจดจำและไม่ทำตามเพราะเห็นถึงความโหดร้ายของพฤติกรรมนี้ แต่บางกลุ่มก็จดจำและนำไปทำตามจนกลายเป็นพฤติกรรมเลียนแบบในที่สุด

พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ จะเกิดขึ้นมากในกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อเสียส่วนใหญ่ เป็นการพยายามหาสิ่งใหม่ๆให้กับตัวเอง ถือว่าเป็นการค้นหาตัวเองในรูปแบบหนึ่ง แต่ทั้งนี้พฤติกรรมการลอกเลียนแบบนี้ก็ให้ทั้งผลดีและผลเสียกับตัวของคนญี่ปุ่นไปพร้อมๆกัน เพราะถึงแม้ว่าสิ่งที่ได้รับมานั้นจะเป็นพฤติกรรมที่ดีที่น่าชื่นชมมากเพียงใดก็ตาม แต่หากลอกเลียนแบบด้วยความบกพร่องของตัวเอง ก็อาจจะเปลี่ยนเป็นผลเสียที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในอนาคตได้

Copycat Suicide คือ พฤติกรรมการฆ่าตัวตายที่ลอกเลียนแบบมาจากผู้อื่น เป็นพฤติกรรมการฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร การรับชมสื่อโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการฆ่าตัวตายทั้งทางตรงและทางอ้อมในรูปแบบต่างๆ จนเกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบเกิดขึ้นต่อมา

David Phillips ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อในปี ค.ศ. 1974 ไว้ โดยศึกษาจากนวนิยายเรื่อง The Sorrows of Young Werther ของ Goethe ซึ่งตัวเอกในเรื่องนั้นผิดหวังจากเรื่องความรักและยิงตัวเองตาย ซึ่งหลังจากที่หนังสือเล่มนี้ได้ตีพิมพ์ออกไป ผลที่ตามมาคือพฤติกรรม

การฆ่าตัวตายของชายวัยรุ่นหลายคนที่ลอกเลียนแบบวิธีการฆ่าตัวตายตามตัวเอกของหนังสือเรื่องนี้ทุกประการ ทำให้เกิดศัพท์เทคนิคที่ไว้เรียกการฆ่าตัวตายที่ได้รับอิทธิพลมาจากชื่อว่า Werther Effect (David Philips, 1974)

แต่นอกจากการลอกเลียนแบบจากสื่อที่ได้รับชมแล้ว บางครั้งคนที่มีชื่อเสียงอย่างศิลปินหรือคนดัง ก็เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เลียนแบบการฆ่าตัวตายเช่นกัน เช่น นักร้องชื่อดังของประเทศญี่ปุ่นในช่วงปี 80 อย่างยูกิ โกะ โอคาตะ ที่กระโดดฆ่าตัวตายจากตึกสูง เมื่อข่าวนี้ได้ถูกนำเสนอออกไปทั่วประเทศ ก็ทำให้เกิดปรากฏการณ์ Yukiko Syndorm ที่เกิดขึ้นจากคนที่ชื่นชอบและคลั่งไคล้ในตัวนักร้องชื่อดัง ต่างก็กระโดดตึกฆ่าตัวตายตามยูกิ โกะเป็นจำนวนมาก ทำให้ตัวเลขของคนที่มาฆ่าตัวตายในปี 1986 นั้นสูงขึ้นมากอย่างที่ประเทศญี่ปุ่นไม่เคยมีมาก่อน

อีกหนึ่งตัวอย่างที่ทำให้เห็นพฤติกรรมการเลียนแบบอย่างชัดเจน คือ กรณีของ ฮิเดะ มัทซึโมโตะ วง X-Japan ที่หลายฝ่ายบอกว่าเป็นการฆ่าตัวตายภายในห้องพักของตนเอง แต่ก็มีการสรุปออกมาภายหลังว่าเกิดจากอุบัติเหตุที่มาจากการดื่มแล้วไม่ได้สติมากกว่า ไม่ได้เกิดจากการฆ่าตัวตาย แต่ทั้งนี้การเสียชีวิตของฮิเดะ ถือว่ามีอิทธิพลมากมีผลต่อกลุ่มวัยรุ่นญี่ปุ่นและหลายประเทศในเอเชียที่ชื่นชอบในตัวฮิเดะ จนเกิดการฆ่าตัวตายตาม โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิง มีทั้งเด็กนักเรียนมัธยมต้นที่ผูกคอตายตาม การกระโดดสะพานลอยของเหล่านักเรียนมัธยมปลายจนอาการสาหัส หรือแม้แต่การกรีดข้อมือของเด็กผู้หญิงที่เกิดขึ้นกลางพิธีไว้อาลัยของฮิเดะ

อินเทอร์เน็ต ถือว่าเป็นสื่อที่กำลังมีความสำคัญและส่งอิทธิพลมากมายให้คนญี่ปุ่นในปัจจุบันมากและยังคงมีการขยายการเข้าถึงตัวบุคคลไปเรื่อยๆ เพราะอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่ออิสระที่ไม่ว่าใครก็สามารถจัดทำเว็บไซต์ได้อย่างง่ายดาย ทำให้ทุกคนสามารถเข้าหาถึงกันได้และสามารถเขียนข้อความ โดยที่ไม่มีใครทราบถึงตัวตนที่แท้จริงได้ง่ายขึ้น ทำให้จำนวนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตมีเพิ่มขึ้นมากเรื่อยๆ ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตนี้ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับชาวญี่ปุ่นนั้นส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการพบปะคนใหม่ๆ ที่มีความคิดในแต่ละเรื่องเหมือนกัน

แต่อินเทอร์เน็ตก็ถูกนำไปใช้ในทางลบเช่นเดียวกัน ในประเทศญี่ปุ่นนั้นมีเว็บไซต์มากมายที่เป็นเว็บไซต์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย ด้วยการเขียนข้อความชักชวนให้คนที่เข้าเว็บไซต์นั้นฆ่าตัวตายหรือข้อความอย่าง “กำลังมองหาเพื่อนฆ่าตัวตายสักคน” ซึ่งเป็นข้อความที่ชักชวนและนัดพบกันเพื่อไปฆ่าตัวตายพร้อมกัน ซึ่งการรวมตัวในรูปแบบนี้เพิ่งจะเกิดขึ้นในช่วงปี 2000 ที่อินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวัน โดย

การนัดรวมตัวกันเพื่อฆ่าตัวตายมีการรายงานข่าวอย่างจริงจังในปี 2003 โดยในปีนั้นมีการฆ่าตัวตายหมู่จำนวน 19 คดีและมียอดผู้เสียชีวิต 55 คน แต่เมื่อถึงปี 2004 การฆ่าตัวตายหมู่ที่เกิดจากการนัดพบกันผ่านเว็บไซต์ฆ่าตัวตายได้เพิ่มขึ้นเป็น 20 คดีภายใน 3 เดือนแรกของปีนี้ ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่สูงมากเมื่อเทียบกับปีก่อนทั้งปี

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดเรื่องการฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และนำมาศึกษาแนวความคิดในภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club ทำให้ทราบว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางวัตถุอย่างรวดเร็ว เกิดเป็นสังคมรูปแบบใหม่ที่ต้องการให้ทุกอย่างมีความสมบูรณ์แบบมากที่สุดเพื่อทดแทนการสูญเสียในอดีต แต่ความสมบูรณ์แบบนี้เองที่ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมของประเทศมีการเปลี่ยนแปลง

1. ความคิดที่เป็นปัจเจกมากขึ้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสังคมของประเทศญี่ปุ่นที่ได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต เมื่อสังคมญี่ปุ่นเปลี่ยนเป็นสังคมทุนนิยม การให้ความสำคัญกับเสรีภาพและความเป็นปัจเจกก็เพิ่มมากขึ้น ผู้คนเริ่มค้นหาสิ่งใหม่ๆ ให้กับชีวิตของตนเองโดยไม่สนใจว่าจะเป็นสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่นหรือไม่และบางครั้งเมื่อมีคนที่มีความคิดที่เหมือนกันก็จะมารวมตัวกันจนกลายเป็นลัทธิใหม่ๆ ที่มีความคิดที่แตกต่างจากความคิดของคนทั่วไป

นอกจากนั้นคนญี่ปุ่นนั้นเป็นคนที่มีความจริงจังในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรียกว่าการกระทำแบบสุดโต่ง ที่หากมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะทำอย่างเต็มที่โดยไม่มีการลดหย่อนหรือหากจะปล่อยตัวเองก็จะปล่อยตัวอย่างถึงที่สุด

ภาพที่ 1-2 ที่มา. ซ็อน โชนะ. (2545). **Suicide Club**. [วีซีดี]

ฉาก : นักเรียนจำนวน 54 คน กระโดดลงที่รางรถไฟของสถานีชินจูกุ ในขณะที่รถไฟกำลังจะเทียบชานชาลา

นาทีที่ 00:01:28

ฉากนี้สะท้อนให้เห็นความคิดของวัยรุ่นญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่เริ่มมีความคิดแตกต่างกันมากขึ้นและศาสนาไม่ใช่สิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจหรือใช้ดำเนินชีวิตอีกต่อไป ฉากนี้ที่นักเรียนทั้ง 54 คนมารวมตัวกันและกระโดดลงไปที่รางรถไฟตอนที่รถไฟกำลังเข้าเทียบชานชาลา โดยไม่มีท่าทีว่าเด็กนักเรียนกลุ่มนี้จะอยู่ในอาการที่ต้องการที่ฆ่าตัวตายแม้แต่น้อย เป็นการกระทำที่เอาความคิดของตัวเองเป็นที่ตั้งและทำสิ่งที่แตกต่างออกไปมากกว่าที่จะให้ใครหรือสิ่งใดมาเป็นตัวกำหนดชีวิตของตัวเอง แต่เมื่อเจอคนที่มีความคิดคล้ายๆกันจึงได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มเล็กๆและทำพฤติกรรมนี้ขึ้น โดยไม่มีท่าทีว่าจะหวาดกลัวหรือสนใจสายตาของคนอื่นๆที่อยู่ในสถานีรถไฟ

ภาพที่ 3-4 ที่มา. ซ็อน โชนะ. (2545). **Suicide Club**. [วีซีดี]

ฉาก : นางพยาบาลกระโดดออกจากหน้าต่างในโรงพยาบาล

นาทีที่ 00:10:52

ฉากนี้สะท้อนให้เห็นสภาพของคนในประเทศญี่ปุ่นที่มีการใช้ชีวิตที่ผิดรูปแบบ เนื่องจากความเป็นปัจเจกที่เพิ่มมากขึ้นในสังคม โดยในฉากนี้หลังจากการพูดคุยที่ดูเป็นปกติของนางพยาบาลและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย นางพยาบาลได้บอกลาเจ้าหน้าที่ด้วยน้ำเสียงสดใสและกระโดดออกทางหน้าต่างไปอย่างไม่มีท่าทีว่าจะเป็นคนที่มีเรื่องที่เป็นเหตุให้ฆ่าตัวตาย แต่เธอเลือกทำในสิ่งที่อยากจะทำโดยที่ไม่ได้สนใจเจ้าหน้าที่

อยู่ข้างหลัง เป็นการกระทำตามความต้องการของตัวเองที่ถือว่าเป็นความคิดแบบปัจเจกที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน

2. สื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตประจำวัน

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องของสื่อที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นคนตรี ศิลปะ แฟชั่นต่างๆ ถูกนำเสนอออกมาทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนที่ได้เห็นหรือได้ฟังในสื่อ นั้น เมื่อความรวดเร็วของเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น ทำให้การส่งข้อมูลเป็นไปได้อย่างรวดเร็วบวกกับการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงเข้ามาเป็นกลยุทธ์เพื่อเป็นตัวดึงดูดความสนใจจากผู้คนในสื่อต่างๆที่นำเสนอ ก็ยิ่งทำให้เห็นอิทธิพลของสื่อที่ปราศจากการควบคุมและมีอำนาจในการครอบงำความคิดของคน โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มคนที่ถูกรอบงำจากอิทธิพลของสื่อได้เป็นอย่างดี

วง Dessert เป็นตัวแทนของสิ่งๆที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากกลุ่มตัวละครที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่เป็นวัยที่ถูกสื่อชักจูงไปในทิศทางต่างๆได้ง่าย เมื่อได้ชมหรือฟังเรื่องราวหรือเพลงของวง Dessert ผ่านสื่อต่างๆ คนก็ให้ความสนใจและเกิดเป็นความคลั่งไคล้ในตัวนักร้องกลุ่มนี้ แฟนคลับเริ่มมีความต้องการที่จะทำตามหลายสิ่งๆที่เกี่ยวข้องกับนักร้องกลุ่มนี้ จนกลายเป็นพฤติกรรมการลอกเลียนขึ้น

ภาพที่ 5-8 ที่มา. ชีออน โชนะ. (2545). **Suicide Club**. [วีซีดี]

ฉาก : กลุ่มนักเรียนที่อยู่บนคาบฟ้าในเวลาพักคุยกันเรื่องที่เกิดขึ้นที่สถานีรถไฟชินจูกุและอยากจะลงดูด้วยการกระโดดจากคาบฟ้าโรงเรียน

นาทีที่ 00:29:39

ฉากนี้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อที่นำเสนอข่าวเรื่องการฆ่าตัวตายของนักเรียน 54 คนที่สถานีรถไฟจนนักเรียนกลุ่มนี้ได้นำมาพูดคุยกันที่คาบฟ้าของโรงเรียน จนเกิดความคิดที่อยากจะมียี่ห้อเสื้อแบบนั้นบ้าง จึงเริ่มมีคนเสนอความคิดที่จะตั้งกลุ่มฆ่าตัวตายขึ้น ซึ่งพฤติกรรมของตัวละครวัยรุ่นในฉากนี้เป็นผลมาจากอิทธิพลสื่อที่ได้รับมา จนอยากจะทำตามพฤติกรรมแบบนี้ดูบ้าง กลายเป็นพฤติกรรมที่เรียกว่า Copycat Suicide เพื่อจะได้มียี่ห้อและมีคนพูดถึงเหมือนกับเหตุการณ์ที่สถานีรถไฟ

ภาพที่ 9-12 ที่มา. ชิอน โซโนะ. (2545). **Suicide Club**. [วีซีดี]

ฉาก : มาสะกระโดดจากตึกลงมาทับแฟนของเขา, มิทซึโกะค้นพบภายหลังว่าการฆ่าตัวตายของมาสะเกิดขึ้นตามการแกะรหัสที่อยู่ในโปสเตอร์ของกลุ่มนักร้องวง DESSERT

นาทีที่ 00:35:27 และ นาทีที่ 01:23:57

ฉากนี้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตวัยรุ่นเป็นอย่างมาก โดยนำวง Dessert มาเป็นตัวแทนของศิลปินที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนหันมาเข้าชมหรือรับฟังสื่อมากขึ้น โดยมีมาสะที่เป็นตัวแทนของวัยรุ่นที่เป็นช่วงวัยที่สื่อสามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุด จนกลายเป็นแฟนคลับและคลังไคล์ในตัวของศิลปิน ซึ่งในขณะที่ทุกคนกำลังให้ความสนใจในวง Dessert พวกเขาเฝ้าล้อมองหาความคิดอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งจะได้เห็นได้จากห้องของมาสะที่มีการซื้อสินค้าที่เป็นของศิลปินกลุ่มนี้ไม่ว่าจะเป็น ซีดีเพลง โปสเตอร์ หนังสือต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องกลุ่มนี้

แม้ว่าศิลปินกลุ่มนี้จะไม่ได้มีพฤติกรรมการฆ่าตัวตายที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน แต่ความคลังไคล์ในตัวของศิลปินนี้เอง ที่ทำให้มาสะรวมถึงแฟนคลับของนักร้องกลุ่มนี้นำไปคิดและเกาะเป็นข้อความต่างๆ จากตัวเลขที่อยู่บนเสื้อพร้อมกับลักษณะท่าทางของมือในโปสเตอร์และเนื้อเพลงของพวกเขาที่ถ่ายทอดออกมา โดยสิ่งที่ทำให้มาสะรู้ความหมายที่แฝงอยู่นั้น คือการแกะข้อความจากตัวเลขและตัวอักษรบนเป็นพิมพ์ของโทรศัพท์มือถือที่ออกมาเป็นคำว่า “Suicide” หรือ “ฆ่าตัวตาย” ซึ่งเมื่อมาสะรับรู้ถึงข้อความนี้ มาสะจึงเชื่อว่านี่คือสิ่งที่วง DESSERT ต้องการจะบอกเขาและแฟนคลับทุกคน เพราะฉะนั้นมาสะจึงตัดสินใจไปบนศาลฟ้าและกระโดดลงมาจนเสียชีวิต

3. การฆ่าตัวตายตามความเชื่อแบบดั้งเดิม

นอกจากภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นไปที่การพัฒนาที่ของประเทศจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและสภาพแวดล้อมไปมากมายแล้ว ภาพยนตร์ยังได้นำเสนอหลักในการปฏิบัติของคนญี่ปุ่นที่เกิดขึ้นในอดีตอย่างหลักบูชิโด ที่เป็นถือว่าเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเหล่าซามูไรในเรื่องของ ความกล้าหาญ ความไม่เกรงกลัวกับความตาย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์จงรักภักดีและการมีสมาธิสติปัญญา ที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตและการทำพิธีฆ่าตัวตายอย่างเชปโปคุที่เป็นการแสดงถึงความป็นลูกผู้ชายอย่างแท้จริงในอดีต ถึงแม้ว่าหลักปฏิบัตินี้จะเกิดขึ้นมานานกว่าพันปีแล้ว แต่ก็ยังคงเป็นสิ่งที่ติดตัวและอยู่ในจิตสำนึกของคนญี่ปุ่นเกือบทุกคน

ภาพที่ 13-15 ที่มา. ซิออน โชนะ. (2545). **Suicide Club**. [วีซีดี]

ฉาก : นักสืบคุโรดะยิงตัวเองตายตามครอบครัวที่เสียชีวิต

นาทีที่ 01:01:05-01:02:03 และ 01:09:13-01:14:40

ฉากนี้สะท้อนให้เห็นความคิดของคนญี่ปุ่นในปัจจุบันที่ยังคงมีความคิดของบูชิโดเหมือนกับในอดีต ซึ่งการปฏิบัติตามหลักบูชิโดที่ถูกถ่ายทอดออกมาในฉากนี้คือการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว เนื่องจากการขาดความเอาใจใส่ของนักสืบคุโรดะที่มีต่อครอบครัวของตัวเองนั้นไม่มากพอ จนไม่ได้รับรู้เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในบ้าน ไม่รู้แม้กระทั่งลูกสาวที่เดินออกมาตกทายนั้นมีเลือดเต็มตัวจนกระทั่งเห็นรอยที่พื้นหรือไม่ว่าลูกชายของตนมีรอยสักจนกระทั่งเห็นลูกชายเสียชีวิตไปเรียบร้อยแล้ว

การไม่ใส่ใจคนในครอบครัวของนักสืบคุโรดะทำให้เขาเกิดสำนึกผิดที่ไม่สามารถรักษาครอบครัวไว้ เพราะการละเลยครอบครัวของตัวเอง หากมีชีวิตอยู่ต่อไปเขาอาจจะต้องรู้สึกผิดไปตลอดชีวิต จึงเอาปืนมาจ่อที่ปากของตัวเองและยิงตัวตายทันที ซึ่งการกระทำของนักสืบคุโรดะก็เป็นเหมือนกับการกระทำเชปบุคุของซามูไรในอดีต

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการฆ่าตัวตายในวัฒนธรรมญี่ปุ่นในเรื่อง Suicide Club ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นนั้นเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ซึ่งในแต่ละยุคสมัยนั้นก็มีส่วนทำให้เกิดการฆ่าตัวตายที่แตกต่างกัน

ยุคโบราณ การฆ่าตัวตายที่เกิดขึ้นในสมัยนี้คือการกระทำที่เกิดขึ้นตามความเชื่อทางศาสนาและหลักปฏิบัติของลัทธิบูชิโดเสียเป็นส่วนใหญ่ ความเชื่อทางศาสนาและลัทธิต่างๆที่มีอยู่ในประเทศนี้ต่างก็มีอิทธิพลต่อความคิดและจิตใจเป็นอย่างมาก การทำเซปปุกุจึงกลายเป็นสิ่งที่ทำให้การฆ่าตัวตายในประเทศญี่ปุ่นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การทำเซปปุกุในสายตามองของชาวญี่ปุ่นนั้นคือการเสียดสีความกล้าหาญของนักรบที่มีหน้าที่รักษาแผ่นดิน ที่เกิดจากการกระทำที่มีเหตุผลที่เหมาะสมและคนที่กระทำนั้นสมควรได้รับการยกย่องเชิดชูมากกว่าที่จะมองว่าเป็นการทำผิดศีลธรรม

ยุคปฏิวัติเมจิ ระบบการปกครองในสมัยนี้เปลี่ยนไปจากเดิมและเริ่มมีอิทธิพลของชาติตะวันตกเข้ามามากขึ้น ชนชั้นนักรบหายไปกลายเป็นคนธรรมดา การทำเซปปุกุก็ค่อยๆ เลือนหายไปแต่ก็ยังคงมีการทำเซปปุกุให้เห็นอยู่บ้าง ส่วนความคิดแบบบูชิโดนั้นไม่ได้หายไปตามการเปลี่ยนแปลงของประเทศ แต่ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อความคิดของชาวญี่ปุ่น แม้จะไม่ได้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามเหมือนในอดีต แต่บูชิโดก็ทำให้คนญี่ปุ่นนั้นมีระเบียบแบบแผนและระบบการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น

ยุคปัจจุบัน ประเทศญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่มีการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยีทันสมัยเป็นอันดับต้นๆ ของโลก ทำให้ความศรัทธาในศาสนาน้อยลง หลักความคิดแบบบูชิโดนั้นยังคงอยู่แต่ชาวญี่ปุ่นมีความคิดที่เป็นของตัวเอง มีความเป็นปัจเจกมากขึ้น การฆ่าตัวตายกลายเป็นหนึ่งในความคิดของคนญี่ปุ่น เกิดขึ้นจากหลากหลายสาเหตุอย่าง การฆ่าตัวตายที่เกิดจากวัฒนธรรมการละอาย, การฆ่าตัวตายที่เกิดจากความเครียด ความกดดันของคนช่วงวัยรุ่น คนวัยทำงานและผู้สูงอายุ, อิทธิพลของสื่อที่ครอบงำความคิดของผู้คนมาก ทำให้การฆ่าตัวตายที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อกลายเป็นกระแสที่จนเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบขึ้นมา

ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club เป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมช่วงปี 2000 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรืองในทุกๆ ด้าน แต่ก็ยังมีด้านมืดของสังคมที่ไม่ค่อยถูกนำเสนอมากนัก ดังที่เราจะเห็นได้จากการฆ่าตัวตายหลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการฆ่าตัวตายในภาพยนตร์นั้น ก็มีสาเหตุมาจากความเจริญรุ่งเรืองของประเทศญี่ปุ่นเช่นกัน

สังคมปัจจุบันเริ่มมีความคิดที่เป็นปัจเจกมากขึ้น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ ต่างก็มีความคิดที่แตกต่างจากคนทั่วไป จากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคมที่กลายเป็นเป็นสังคมทุนนิยมและการได้รับความคิดแบบตะวันตกมากขึ้น เป็นผลให้ชาวญี่ปุ่นเริ่มใช้ชีวิตและมีความคิดที่เป็นตัวของตัวเองมากขึ้นและเลือกที่จะทำตามใจตัวเองโดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร

สื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตของคนญี่ปุ่นจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นความทันสมัยและความรวดเร็วของสื่อและเทคโนโลยีที่กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความคิดของคนเปลี่ยนแปลงไป สื่อที่มีอิทธิพลต่อตัวละครที่เป็นวัยรุ่นมากจนกลายเป็นความมกมายหรือหลงวัตถุ ซึ่งสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการสื่อคือเมื่อเราต้องใช้ชีวิตในยุคที่มีสื่อมีอำนาจเหนือกว่า เราสามารถเลือกได้ว่าจะเป็นคนคุมสื่อหรือจะให้สื่อมาควบคุมตัวเรา ซึ่งตัวเลือกนี้จะเป็นผลต่อการใช้ชีวิตในอนาคตของตัวเราเอง

การฆ่าตัวตายตามหลักปฏิบัติของลัทธิบูชิโดถือว่าเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่ในความคิดของคนญี่ปุ่นและถูกถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าแม้ประเทศญี่ปุ่นจะมีความทันสมัยจากการพัฒนามากเพียงใดก็ตาม แต่ความคิดที่ถือ 1 ในรากฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตนั้น ยังคงไม่เลือนหายไป

นอกจากด้านมืดของสังคมแล้ว ภาพยนตร์เรื่อง Suicide Club ยังเป็นภาพยนตร์ที่ให้ข้อคิดและเตือนสติคนในสังคมสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้กำกับถ่ายทอดออกมาได้น่าสนใจ โดยผ่านนัยยะที่เกิดขึ้นตามฉากต่างๆ คำพูดและเนื้อเพลงที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์

บรรณานุกรม

เอกสารและสื่อตีพิมพ์

กำจร หลุยยะพงศ์. 2556. ภาพยนตร์กับการประกอบสร้างสังคม ผู้คน ประวัติศาสตร์และชาติ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพ็ญศรี กาญจโนมัย. 2524. ชินโต จิตวิญญาณของญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพ็ญศรี กาญจโนมัย. 2527. ประวัติศาสตร์ทั่วไปของญี่ปุ่นสมัยใหม่. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและ

ฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ

ไรเซาเออร์, เอ็ดวิน โอ. 2524. ญี่ปุ่น (The Japanese). กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย

ขุนทอง อินทร์ไทย. 2526. รู้จักญี่ปุ่น :เศรษฐกิจ สังคม. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์

ทาคาจิ, ฟุคุทาเคะ. 2543. โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: รามการพิมพ์

ปราณี จงสุตริตธรรม, แปล. 2549. ญี่ปุ่น 360 องศา. กรุงเทพฯ: ภาษาและวัฒนธรรม

พวงนิต คำปั้งสุ้, แปล. 2549. ญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง

สำนักข่าวสารญี่ปุ่น. 2520. **ญี่ปุ่นปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น

สุริชัย หวันแก้ว. 2530. “ความรู้เรื่องญี่ปุ่นในด้านสังคม.” ใน **ญี่ปุ่นศึกษา**. ม.ป.ท.

เสถียร พันธรังสี. “ยุทธจักริยาและธรรมจรรยา” วารสารสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. เมษายน 2532 : 54

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์. 2548. **Japanization**. กรุงเทพฯ: Openbooks

Colt, G. H. 1991. **November of the Soul : The Enigma of Suicide**: New York: Summit Books

Durkeim, Emile. 1950. **Suicide, a study sociology**. New York: Free Press

Wilson, MM. 2011. “Suicide: A Unique Epidemic in Japan.” Ungraduate Research, College of Arts and Science

Vaderbell University

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ญี่ปุ่น ผู้นำแฟชั่นแห่งวงการฆ่าตัวตาย [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://xn--p3cbzhai5g.blogspot.com/2011/05/3.html> (วันที่สืบค้น : 10 เมษายน 2558)

ธิดิตินธุ์. ครบรอบ 11 ปี Hide และสิ่งที่ตามมาหลังความตาย [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.oknation.net/blog/8media/2009/05/05/entry-1> (วันที่สืบค้น 10 เมษายน 2558)

พันชัย ปราทาน. อิทธิพลของสื่อต่อสังคม : ศึกษากรณีสื่อภาพยนตร์ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://pathan-buddy.blogspot.com/2013/01/blog-post.html> (วันที่สืบค้น 2 ธันวาคม 2557)

Arsen Plus. **Seppuku: the Way of the Samurai** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://vostalk.net/en/seppuku-the-way-of-the-samurai/>

(วันที่สืบค้น : 1 มีนาคม 2558)

Griffiths, Andrew. **The Rise and Fall of Yoshitsune Minamoto** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.historyoffighting.com/yoshitsune-minamoto.php> (วันที่สืบค้น : 1 มีนาคม 2558)

Jewell, Angela. **Suicide Club/ Suicide Circle** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://jewellangela.blogspot.com/2009/11/suicide-club-sucide-circle.html> (วันที่สืบค้น 25 เมษายน 2558)

jmovie [นามแฝง]. **Be sure to share –ครอบครัวของโชโนะ ชิอน** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://jmovie.exteen.com/20110528/be-sure-to-share> (วันที่สืบค้น : 2 ธันวาคม 2557)

Lauren Davis. **Why Did Japanese People Stop Performing Seppuku?** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://io9.com/why-did-japanese-people-stop-performing-seppuku-1678549063> (วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2558)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล นางสาว วชิรา แสนท้าว

วันเกิด 29 สิงหาคม พ.ศ.2535

ที่อยู่ 183/67 หมู่ 3 ถนน สรงประภา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210

ประวัติการศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า

นางสาวชริรา แสนท้าว

นักศึกษาชั้นปีที่ 4

สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี

ชื่อภาคนิพนธ์

มโนทัศน์เรื่องการฆ่าตัวตายในวัฒนธรรมญี่ปุ่นในภาพยนตร์เรื่อง

Suicide Club

ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา

183/67 หมู่ 3 ถนน สรงประภา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง

กรุงเทพฯ 10210

หมายเลขโทรศัพท์

0840246721

ลิขสิทธ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธ์ พ.ศ. 2547 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธ์

ลงนามผู้โอน

(.....)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)